

BRIDGE

i Norge

4

MAI 1976

Landsorgan for Norsk Bridge

Ansvarshavende redaktører:	Sverre Frich William B. Herseth Tommy Sandsmark
Redaksjonssekretær:	Hilbert Ellertsen
I redaksjonen:	Leif Erik Stabell Erling Wagle
Korrektur:	Siss Andresen, Inger Schwencke
Lay-out:	W. B. Herseth, T. Sandsmark.
Postadresse:	Postboks 6765, St. Olavs Plass, Oslo 1
Telefon:	W. B. Herseth: (02) 14 39 47 (17—18) T. Sandsmark: (02) 55 02 14 (15—24)
Abonnementspris:	10 nummer i året: kr. 48,— Klubbabonnement (minst 10): kr. 35,—
Løssalgpris:	Kr. 6,50 pr. nummer
Annonsepriser:	1/1-side: kr. 600,— 1/2-side: kr. 300,— 1/4-side: kr. 150,— Linje- og rubrikkannonser etter avtale

INNHOLDSFORTEGNELSE	Side
Leder: QUO VADIS, BIN (K. Koppang)	1
SPILL JEG HUSKER (Roy Kristiansen)	3
NM FOR KLUBBER 1976 (Ole Smestad)	6
ROGALANDSBRIDGE (Svein Hj. Andreassen) ..	8
HERSETH FÅR GJØVIK!	10
MOTGJØVIK!!	11
INTERVJU MED GOLIA (T. Sandsmark)	12
EN BRIDGEPRAT MED HALLE	21
DUELLEN	23
HENSIKTEN HELLIGER MIDLENE	28
MÅNEDENS NØTT (+ løsning nøtt nr. 2)	32
«DOBBEL—O» (Arne Olsen)	33
SPILLEPRØVEN (Terence Reese)	34
PARAPLYBRIDGE (Jon Sveindal)	35
MIN VENN JOACHIM	38
BRIDGE FRA MESTERHÅND (S. Steen Møller) ..	39
EKSPERTKLUBBEN	43
Å LA CARTE	48
HVOR/NAR	Omslaget s. 4

BRIDGE i Norge

Landsorgan for Norsk bridge

QUO VADIS, BIN?

Redaktør Sverre Frich.

I din artikkel i nr. 2 av BIN tar du opp spørsmålet om «Alkohol og Bridge», — et spørsmål som absolutt fortjener en åpen og fordomsfri debatt. Innledningsvis tar du for deg ditt eget forhold til dette for å klargjøre at ditt utgangspunkt ikke er noen form for «snerpethet». Dette kan jeg gjerne bevitne; — jeg har til og med hatt gleden av å være gjest i ditt hus etter en NM-finale (dog uten foto). Etter seier i bronsefinalen mot Brasil ved VM i Stockholm (samme år, 1970) var det dessverre ingen Sverre Frich som kunne invitere laget til en hyggelund i et privat hjem (men til gjengjeld har man altså et bilde).

Herr redaktør, du skylder spillere og supportere fra VM-laget 1970 en uforbeholden unnskyldning, — og du skylder dine lesere en klar presisering av når og under hvilke omstendigheter dette bildet ble tatt.

Bildet burde aldri vært tatt inn som illustrasjon for det tema du her tar opp, dertil er den negative virkning i relasjon til NBF's mål altfor stor. I NBF's styre arbeider vi blant annet for å øke vårt medlems-tall, samt å bli godkjent for statsstøtte til ungdomsarbeid. Jeg ville tro at dette var målsetninger som et bridgemagasin burde kunne støtte.

Abonnenter og lesere av BIN er formodentlig i stor utstrekning medlemmer av NBF, og da burde vel disse mål ha en viss felles interesse?? Ditt oppsett i nr. 2 vil neppe bringe oss noe nærmere disse mål.

Herr redaktør, jeg synes hverken ditt «barn» BIN eller NBF fortjener dette. Jeg vil nok en gang understreke at NBF ønsker BIN alt vel, norsk bridge trenger et bridgemagasin. NBF's styre mottar også gjerne kritikk av det arbeid som gjøres; — men la den være positiv i sin attityde og aller helst konstruktiv med forslag til bedre løsninger. Jeg håper derved at det er mulig å etablere et fruktbart samarbeid til beste for vår felles hobby.

Når det gjelder spørsmålet om alkohol og bridge så kjenner ikke jeg til at medlemmer av NBF's styre har et syn som er prinsipielt avvikende fra ditt. Av spillere som skal representere landet utad kreves det avholdenhet fra alkohol både i forberedelse til og under selve kampene.

I forbindelse med EM i 1970 hvor du deltok som lagleder, fikk du og øvrige deltakere fra NBF et skriv, som understreket alles ansvar om å

stille «best mulig uthvilt og disponert» samt laglederens «ansvar overfor NBF». Dette skriv gir et klart uttrykk for NBF's prinsipielle syn på disse spørsmål.

Hva gjelder representasjonsbride tror jeg de aller fleste vil være enige, men spørsmålet alkohol og bride blir vel mer diskutabelt når vi går inn på P. Marstrandens påpeking av skillet mellom hyggebride og konkurransebride. Hvor går skillelinjene mellom hyggebride og konkurransebride?? — og hva med de som også ønsker å spille konkurransebride som hyggebride? — og er det ikke slik at et moderat alkoholkonsum bør være et privat og personlig spørsmål så lenge man i sin opptreden er korrekt både overfor makker og motstandere ved bridebordet???

La meg til slutt få ta med et svar til W. B. Herseth's leder i samme nr. av BIN.

1. Jeg er enig i at utglidninger på dette område bør innrapporteres til NBF slik at forbundsstyret kan ta opp saken. En reaksjon kan selvsagt ha en form som indikert av W. B. H., eksklusjon for kortere eller lengre tid eller en form for advarsel.

2. Etter rapportering fra Nedre Romerike Krets ble nevnte tilfelle behandlet av både NBF's styre og Oppland Bridgekrets.

3. Hvorvidt reaksjonene var hårde nok kan sikkert diskuteres, men de var i alle fall effektive. Turneringen ble prikkfritt arrangert 7. og 8. februar i år, det vil si 7 uker før undertegnede mottok marsnummeret av BIN. Var det ikke på sin plass også å nevne dette??

Oslo 6. april 1976.

For NBF
Knut Koppang

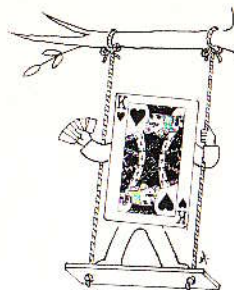
Jeg er glad for å konstatere at NBF's styre deler mitt prinsipielle syn som jeg har gitt uttrykk for i min artikkel «Alkohol og Bridge» inntatt i nr. 2 1976.

Jeg kan imidlertid bare beklage at artikkelen ble illustrert med det inntatte fotografi. Dette bildet er nemlig tatt etter avslutningen av turneringen i VM 1970. Bildet viser således en hyggelig sammenkomst etter seieren over Brasil der våre spillere forøvrig gjorde en utmerket innsats.

Som ansvarlig redaktør av BIN ber jeg herved de impliserte godta min uforbeholdne unnskyldning for denne redaksjonelle arbeidsulykke.

Sv. F.

SPILL JEG HUSKER!

Erling Wagle intervjuer:
ROY KRISTIANSEN,
Moss

En spiller av Guds nåde!, sier folk om Roy Kristiansen. En av våre mest begavede spillere når det gjelder den yngre garde.

— Si meg, Roy Kristiansen, skyldes din suksess ved bridebordet at du er utstyrt med helt spesielle bridehjerner? spør vår medarbeider Erling Wagle den unge mann.

— Jeg tror neppe Vår Herre har beriket meg i den retning, ler Kristiansen. Men jeg innrømmer gjerne at jeg er bitt av bridebasillen, og at jeg kanskje har en viss legning for akkurat dette spillet.

— En ekspert — hvordan blir man det?

— Ved at man ofrer meldeteknikken den mest nitide oppmerksomhet. Gode meldinger betyr mer enn mange aner — minst 65 å 70 % av gamet. Selvfølgelig er spilleføringen også viktig, men ikke i samme grad.

— Og du spiller?

— Neapolitaner-kløveren. Den gir et vell av opplysninger allerede i første

runde, takket være den styrkevisende kløveråpning og makkers svar med kontroll-meldinger.

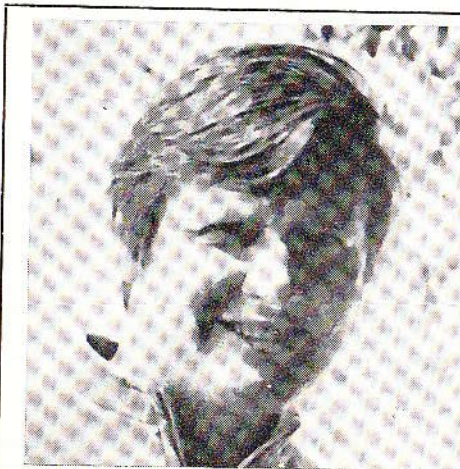
— Men er det ikke Presisjons-kløveren som er på mote akkurat nå?

— Den har mange gode sider, men jeg foretrekker Neapel. Jeg vet at de italienske proffene for tiden er meget opptatt av Presisjons-kløveren. De eksperimenterer med en masse spesialvarianter, som alminnelige folk skjønner lite av, men som de italienske mestrene naturligvis praktiserer med stort utbytte. — Men bride er da ikke bare teori og systemer?

— Å nei, så langtifra. Fantasi, psykologi og fotografering er viktige ingredienser.

— Fotografering?

— Ja, at man fotograferer, at man danner seg et bilde av motpartens og makkers kortmønster og honnørstyrke under meldingene. Og når blindemanns kort er lagt opp, at man da fortsetter fotograferingen for å få et så eksakt

Roy Kristiansen:

Alder: 30 år (f. 27. 2. 1946).

Yrke: Avdelingsleder i shipping-firma i Oslo.

Bosted: Moss.

Klubb: Moss Bridgeklubb, der han for tiden er formann.

Tidligere klubb: Golia Bridgeklubb, fra 1969—1973.

Norgesmester (lag) tre ganger: 1969, 1972, 1973 (Golia).

Hobby, ved siden av bride: Ukentlig trim i svømmehallen!

bilde som mulig av fordelingen av kortene.

— *Flere tips?*

— Ja, at man ikke bare skal merke seg hva som blir sagt og spilt, men også hva som *ikke* blir sagt og *ikke* blir spilt. Det er utrolig hva man kan utlede av slike negative slutninger. God bridge har også litt med artisteri å gjøre, med evnen til å gå utenom de tradisjonelle baner når situasjonen tilsier det.

— *Som formann i en bridgeklubb er du vel interessert i å få frem så mange eksperter som mulig?*

— Å nei da, smiler Kristiansen. Vi kommer først og fremst sammen for å ha det hyggelig, og for å få anledning til å skjerpe tanken i den åndens sport som bridge er. Noen tar det ikke så høytidelig, andre går mer målbevisst inn for oppgaven.

— *Bridge er jo i dag en virkelig folkehobby?*

— Javisst! Tenk hvilken glede tusener på tusener har av å dyrke spillet enten det skjer i familiekreisen, i vennekretsen eller i klubbene. En ypperlig form for avkobling i ledige stunder.

— *I Sverige er jo nå skolene koblet inn i forbindelse med bridge?*

— Riktig. Der kan man i dag ta bridge som valgfritt fag i skolen to timer i uken. Håper vi snart kommer etter her på berget også!

ROY KRISTIANSEN i aksjon!

Er han virkelig en sånn skarping, denne Roy Kristiansen? Vi fikk lyst til å sette ham på en liten prøve og forela ham dette spillet:

<p>♠ KD 6 ♥ E 5 ♦ E 7 4 ♣ E 9 5 4 3</p>		<p>♠ E Kn 3 ♥ K 8 2 ♦ K Kn 5 ♣ D Kn 6 2</p>
---	--	---

— Du sitter Vest, forklarte vi, og spiller 6 grand. Nord spiller ut spar 10. Spilleplanen?

— Stikker på egen hånd, svarte fyren momentant, og så tar jeg ruterfinesen. Lykkes den, kan jeg spille safe på kløverne og sikre meg 4 kløverstikk,

uansett fordelingen. Mistlykkes finesen, har jeg bare én sjanse tilbake: kløversits 2—2 med Kongen hos Syd. Vel, vel — dette var visst altfor lett kost for en spiller av Kristiansens klasse. Det som imponerte oss var ikke at han mestret poenget (det skulle bare mangle!), men at han hadde spilleplanen klar i løpet av brokdelen av et sekund.

Over til Las Palmas.

Roy Kristiansen deltok med heder i Olympiaden i Las Palmas i 1974. Dette spillet har han all grunn til å trekke frem fra turneringen:

<p>♠ 3 2 ♥ ED 8 ♦ EK 4 2 ♣ D 6 5 3</p>		<p>♠ 10 8 ♥ 9 7 6 5 4 ♦ D 10 3 ♣ 10 8 7</p>
<p>♠ K Kn 9 4 ♥ K 10 3 ♦ 8 6 ♣ K Kn 9 4</p>		

Syd	Vest	Nord	Øst
Kristiansen	Henning	Riise	
1 sp	dobl	redobl	pass
pass	2 ru	4 sp	pass
pass	pass		

Det var ikke rare bladene Kristiansen gikk til angrep med, men det er en annen historie.

Vest startet med E, K i ruter, og skiftet til en trumf, som Kristiansen stakk med nieren. Og så? Dablingen hos Vest bar bud om at det var fare for at både Ess og Dame i hjerter befant seg hos dobleren. Og to hjerterstikk hadde ikke den gode Kristiansen råd til å miste. Løsningen? Å få 3 kløverstikk, fant Kristiansen ut. På den tredje kløver kunne han da få kastet den ene av hjertertaperne på bordet. Men hvordan klare den biffen? Vanlig finesse i kløver ville neppe føre frem, for etter meldingsforløpet var det fare for at kløver Dame befant seg hos Vest. Men det er jo noe som heter *vriidd finesse!* Altså Damen hos Vest og tieren hos Øst.

Så etter nok en trumfrunde fortsatte Kristiansen kjøkt med kløver Knekt, som han lot løpe, da Vest ikke dekket. Dermed var det hele over. Nå var 3 kløverstikk sikret, og kontrakten vunnet, med tap av bare et hjerterstikk. Det hjelper ikke om Vest dekker kløver Knekt med Damen. Da stikker bordet med Esset, hvoretter Østs kløver 10 kommer i heisen.

Et meldeproblem.

Her er et artig spill fra Park-turneringen i Sandefjord i 1974, sier Kristiansen. Jeg spilte sammen med Kåre Wang, og i ett av spillene satt jeg Nord med disse kortene:

♠ 9
♥ Kn 8 2
♦ ED 9 6 4
♣ D Kn 7 3

Øst var giver, og meldingene gikk:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 sp	pass	2 ru
2 hj	pass	pass	?

Hva skulle jeg si? Tilpasningen i makkers farge var elendig, så vi hadde neppe noe godt spill selv. Men kanskje vi med hell kunne spille motspillernes rolle? Kort og godt: jeg valgte å doble, så får makker heller ta ut doblingen om den ikke passer, tenkte jeg. Men den passet! Øst fikk nå den tvilsomme fornøyelse å spille 2 hjerter doblt. Hele fordelingen:

<p>♠ D Kn 8 4 2 ♥ 10 4 ♦ K 8 7 2 ♣ K 6</p>		<p>♠ K 5 ♥ ED 9 6 3 ♦ Kn 5 3 ♣ 9 4 2</p>
<p>♠ E 10 7 6 3 ♥ K 7 5 ♦ 10 ♣ E 10 8 5</p>		

Ruter 10 kom ut, jeg stakk med Damen og skiftet til spar 9. Makker fikk

Esset, en spar til stjeling, fulgt av ruter Ess og en ruter til stjeling. Min utmerkede makker trakk nå kløver 5, for å berøve bordet et inntak til de godspilte spar. Stikket ble tatt med Kongen. Nå burde naturligvis spilleren fortsatt med kløver 6, så han siden kunne få stjålet sin siste kløver. Men han fortsatte med spar Dame, jeg stjal med hjerter Knekt, og Øst stjal over med Damen. Så la han ned hjerter Ess (istedenfor å spille kløver). Først nå trakk han kløver, men det var for sent. Min makker stakk med tieren, tok for hjerter Konge, og sikret oss så bet nr. 3 med kløver Ess. 500 — ren topp!

En slem med krutt i!

I Torsby-turneringen i Sverige i 1975 måtte min makker Terje Pedersen og jeg kjempe hardt og dristig i sluttsparten for å nå helt til topps, sier Kristiansen. Det lyktes, og det skyldtes ikke minst dette spillet, der Terje satt Øst og jeg Vest.

<p>♠ — ♥ E 7 ♦ KD 8 6 5 ♣ Kn 10 9 8 4 3</p>		<p>♠ E 8 6 3 ♥ 9 6 4 ♦ E 7 4 3 2 ♣ E</p>
---	--	--

Vest gir, alle i sonen. Meldingene var såvisst ikke etter vanlig oppskrift:

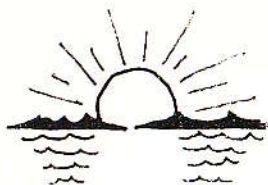
Kristiansen Ekberg Pedersen Alfredsson

Vest	Nord	Øst	Syd
2 gr!	pass	3 hj!	3 sp
pass	4 hj	5 ru	pass
6 ru!	dobl	pass	pass
pass			

2 grand er Marmic (langfarger i minorfargene), 3 hjerter er krav til utgang — (en mellomstasjon som Pedersen valgte for å få nærmere opplysninger). De videre meldinger er naturlige. 6 ruter hos Kristiansen viser krigsråden hos fyren!

Vel, Syd spilte ut spar, som Pedersen stakk med Esset, og hjertertaperen forsvant på bordet. Så trakk Pedersen ruter Ess. Renons hos Nord, som hadde doblt! I neste stikk kom kløver Ess. Renons hos Syd, som stjal. Men

Over til side 42.

Ole Smestad, Tromsø:

NM for KLUBBER 76

Er du i tvil så ta Vestfold fylke, pluss på med Drammen by, hele Nedre Eiker og en klatt av Øvre Eiker herred, plasser det hele på 69° 39' N, 18° 38' Ø, og du har kartlagt årets NM-by *Tromsø*.

For tiden skal vi være rundt 42 000 mennesker her, men prognosene viser 55 000 i 1980. Hvorvidt denne forøkelse antas forårsaket av egen produksjon eller ved import, sier de imidlertid ikke noe om. Men tross fruktbar nordnorsk natur, er det forbausende hvor mange «søringer» som har slått seg til her oppe (undertegnede medregnet). Vi konstaterer også at de er ikke bare akseptert av lokalmiljøet, de til og med liker seg. Og det er kanskje ikke så rart nå middeltemperaturen for vinterhalvåret er høyere enn Oslos, og det går flere år mellom hver gang kvikksølvet går ned til 15 kuldegrader. At vi må tåle en isnende Balsfjordvind som i vintermørket truer med å fryse ut den siste rest av ryggmargens livsgnist tross ÷ 5, mens osloenseren slikker deilig, varmende vintersol i ÷ 15, det glemmes. Glemmes, fordi den medmenneskelige kontakt, den åpne, gjestfrie hjertevarme du møter hos byens innfødte, den overskygger alt.

At sommeren her oppe stort sett består av en blanding sludd og regn, lave temperaturer, vind og sure oppstøt, det glemmes i det øyeblikk vi opplever en ekte nordnorsk sommernatt, med flørlette skydotter rundt snekleddede fjelltopper, sommernatur i gnistrende fargeprakt og en ildrød solkule rullende i synsranden så hele havet synes å stå i brann, det er et fantastisk skue.

— I fjor var sommeren på en tirsdag.

Hva har så byen å vise den tilreisende gjest?

Ja, litt av hvert. Fra Ishavskatedralen til Ølhallen for eventuelt å antyde visse ytterpunkter.

Vi har en særmerkt, idyllisk natur, fristende utfartssteder med sjøfiske, helleristninger, fjellheis m. v. Vi har Ilaakon VII og Roald Amundsen i bronse, hodet til Fridtjof Nansen i stein. Vi har et berømt museum med marinbiologisk stasjon og jordskjelvestasjon, Nordlysobservatorium med romforskningsstasjon, og ikke å forglemme: Vi har jo fått selve høykulturen inn på livet med universitetet og dets skjeggprydete innvånere.

Skulle tretthet, sult eller tørst komme over den arme gjest, står 4 hoteller, 5 gjestgiverier, 19 restauranter/kafeer + ølhall til disposisjon. Vel bekomme.

Men til sakens kjerne — norgesmesterskapet for klubber 1976.

Troms og Ofoten krets har jo fått i oppdrag å arrangere finalen. Som arrangører er de debutanter, men så langt fra beskjedne sådanne. Alt nå proklameres påstander om at årets finalister skal få komme til veldekket bord. Ja, ja, «— store ord og fett flekk setter seg ikke fast i hal-sen», som mannen sa. Dog, vi har faktisk tro på at vi skal få et hyggelig NM.

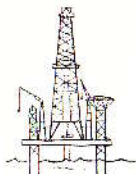
Det hele skal foregå i SAS ROYAL HOTELL hvor vi disponerer 3. etasje til spillelokaler, og hvor vi i tillegg har «Alberte» i 2. etasje som ramasal med sitteplasser til 200 personer.

Rent teknisk tror vi arrangementet skal kunne tilfredsstille selv de mest kresne. Det stilles flunkende nytt materiell til disposisjon, både kortstokker, mapper, meldebokser og bridgebord. En turneringsassistent vil ta plass ved hvert spillebord for å fylle ut resultatlippene, og en søt vertinne vil sørge for at de aktives minste ønsker blir oppfylt.

Spilleprogrammet er lagt opp med 2 kamper lørdag, 2 søndag og 1 kamp mandag. Mandag kveld glemmer vi så kortstokken for en stund, og legger i stedet opp til en avslappende sammenkomst hvor deltagerne og visse honoratiores er arrangørens gjester til en NM-middag med tilbehør.

Nå skal jeg ikke utfordre vår venn Sverre Frich og hans pekefinger, men bare antyde at en aldri så liten tynn en i en sådan stund neppe skader så mange av de små, grå cellene. Tvert i mot. Vi tror den virker beroligende på tynnslitte konkurransenerver, og vi tror et kameratslig samvær vil gi inspirasjon til en siste, kraftfull innspurt de to siste runder på tirsdag. Premieutdelingen foretas i Rama-salen etter endt turnering tirsdag kveld.

Vi venter å se mye gnistrende god bridge utfolde seg her disse NM-dagene. Måtte det være deltagerens bidrag til et vellykket NM-76. Velkommen til Tromsø, kjære bridgevenner.

Svein Hj. Andreassen, Stavanger:

ROGALANDS - BRIDGE

Det var med en viss ære jeg aksepterte anmodningen fra W. B. Herseth om å skrive en artikkel fra Rogalandsfronten. Hadde det vært for 10—20 år siden, i «Firkantturneringens tid», da Rogaland hadde monopol på å vinne disse kretskampene og var fryktede motstandere forøvrig, ville det vært naturlig at vi var representert i et norsk bridgemagasin. Nå er jo som kjent bridgehegemoniet i Norge forflyttet øst — og litt nordover, og vi fra Rogaland hadde belaget oss på å lese om perler fra disse distrikters toppspillere.

Kunne anmodningen fra W. B. Herseth tolkes dithen at vi fremdeles var regnet med i norsk bridge? Akk nei, ikke mer enn noen andre viser det seg. Bridge i Norge har nemlig sikret seg medarbeidere fra samtlige distrikter i vårt land. Men selv om vi bare er en av de mange, presteres det til sine tider bridge som kan være verdt å presentere for det ganske land.

Dette spillet er fra den nylig spilte 5. runde-kampen mellom Stavanger BK I og Klepp BK.

♠ E K 6 3		
♥ 9		
♦ —		
♣ —		
♠ D 9 8		♠ 10 5
♥ Kn 10		♥ —
♦ —		♦ K Kn 10
♣ —		♣ —
	♠ Kn 4	
	♥ —	
	♦ D	
	♣ K 8	

L. Heskje—I. Erga, Klepp, meldte som N—S 7 kløver. En fin prestasjon etter at Vest har vært inne med en opplysende dobling og Øst et par ganger har gitt uttrykk for ruter. Utspillet hjertedame tok Syd, og fortsatte med ruter til stjeling. Kløver til Damen og ruter til stjeling. Mer kløver til Esset og nok en ruter til stjeling.

På hjerter Konge la Syd en spar, og det fulgte hjerter til stjeling. Vi har nå denne stillingen:

♠ E K 6 3		
♥ 9		
♦ —		
♣ —		
♠ D 9 8		♠ 10 5
♥ Kn 10		♥ —
♦ —		♦ K Kn 10
♣ —		♣ —
	♠ Kn 4	
	♥ —	
	♦ D	
	♣ K 8	

Syd fortsatte med kløver Konge. Vest kastet hjerter, og Nord spar. Spillerens siste kløver gjorde det av med Vest. Det ble bare en enkeltskvis mot Vest tilslutt, men vi ser at spillet var lagt opp til en dobbeltskvis som virker dersom Øst skulle ha tre spar.

Vi har avholdt våre kretsmesterskap. Parmesterskapet ble vunnet av ekteparet Anna og Louis A. Strøm, Stavanger BK, som hermed tok sitt 5. i rekken. Lagmesterskapet gikk også til Stavanger BK ved spillerne A. Strøm, I. Mjåland, L. A. Strøm, A. Thorsen, P. Finnvoild og S. Hj. Andreassen.

For å ta den tredje viktige turneringen, nemlig semifinalen i NM for makkerpar, så blir L. Heskje—I. Erga, Klepp, P. Finnvoild—S. Hj. Andreassen, Stavanger BK, og L. Vassoy—N. Ber-go, Sola, våre representanter i NM-finalen.

Vi flytter oss over til semifinalen i NM for makkerpar. Etter dette meldingsforløpet

	Øst	Syd	Vest	Nord
	1 hj	pass	2 ru	pass
	2 hj	pass	4 gr	pass
	5 ru	pass	5 gr	pass
	6 ru	pass	6 hj	pass

skal du som Syd spille ut fra:

♠ K 7 5
♥ 7 4 2
♦ K 8
♣ Kn 9 6 4 2

Den offensive linjen med spar ut førte frem da fordelingen var denne:

♠ D Kn 8 4 3		
♥ 9 3		
♦ 9 3		
♣ 10 8 7 5		
♠ E 10 6		♠ 9 2
♥ E K		♥ D Kn 10
♦ D 10 7		♦ 8 6 5
♣ 6 5 4		♦ E Kn 2
		♣ K 3
♠ E D		
	♠ K 7 5	
	♥ 7 4 2	
	♦ K 8	
	♣ Kn 9 6 4 2	

Jeg valgte det defensive—og kanskje noe spekulative utspill av ruter 8, og noterte ikke særlig høy i hatten at spilleren vant på egen hånd med Knekten. Ess og Konge i hjerter ble etterfulgt av kløver til Kongen. Syds siste trumf ble tatt og vi har denne stillingen:

♠ D Kn 8 4		
♥ —		
♦ 9		
♣ 10 8 7		
♠ E 10		♠ 9 2
♥ —		♥ Kn 10 8
♦ D 10 7 6 5		♦ E 2
♣ E		♣ 3
	♠ K 7 5	
	♥ —	
	♦ K	
	♣ Kn 9 6 4	

Tatt i betraktning at dette er partur-nering, tror jeg nok at jeg personlig ville fortsatt med kløver til Esset fulgt av ny ruterfinesse med dertil bedrøvelige resultat. Syd hadde fått for Kongen, og ved fortsettelse i spar, ville spillerens ruter Ess blokkere den fargen med en bet som resultat. Øst hadde imidlertid et helt annet syn på saken. I ovenstående situasjon la han ned ruter Ess og la ingen forbauselse for dagen da Syds Konge kom til syne. Fra lagmesterskapet tar vi med dette spillet:

♠ 6
♥ K D Kn 10 4
♦ 8 7 4 3
♣ E K D

♠ K D Kn		
♥ 9 5 4		
♦ 8 6 3 2		
♣ 10 7		
	♠ 10 7 2	
	♥ —	
	♦ Kn 10 9	
	♣ 5 2	
	♣ Kn 9 6 5 4	

♠ E 8 3
♥ E 9 7 5
♦ E K 6
♣ 8 3 2

Nord	Øst	Syd	Vest
1 hj	pass	2 kl	2 sp
3 hj	3 sp	4 sp	dobl
redobl	pass	5 kl	pass
5 gr	pass	6 hj	pass
pass	pass		

Utspill spar 10. Dette ser da enkelt ut. Se etter en gang til, så vil du komme til at det er bare spar til høy stjeling i annet stikk som fører til målet. Det ser så ufarlig ut å trekke en gang trumf, men med den aktuelle sits kan du da ikke vinne.

Ved sidebordet meldte Syd 2 ruter etter makkers åpning. Nord støttet til 3 ruter, og også her ble sluttkontrakten 6 hjerter. Øst ville gi makker en stjeling og startet med ruter. Det ble ingen stjeling av det, men utspillet var det eneste som gjorde kontrakten sjanseløs. Et viktig inntak til blindemann ble fjernet for tidlig.

— Nå begynner vanskelighetene! sa bestemor, hun hadde tatt for alle sine Ess.

Og så var det en annen bestemor som nektet å spille ut — hun hadde lært at man aldri måtte spille ut fra Kongen — og hun hadde alle fire.

Sørlandsidyll.

Under min ferie på Sørlandet ifjor sommer traff jeg en middelaldrende dame som var meget interessert i bridge.

— Eg leser bridgeartiklene dine i avisen, sa hun. Men eg kan 'kje noe med all den hersens teorien, fortsatte hun. — Eg speller hel're på *institusjonen* eg!

E. W.

William B. Herseth's negative hoppmeldinger:

NÅ OGSÅ SOM PRESSEMELDING!

Om gjøvikenserne indirekte har foranlediget Sverre Frich til å skrive den aldeles glimrende artikkel om det ikke helt ukjente problem, alkohol — bridge, tar vi med glede vår del av æren for den. Dypsindig og høyst leseverdige som den var. Verre må det føles for de av våre mer berømte storheter, som i negativ betydelse får illustrere problemstillingen. Med hvilken rett et slikt bilde benyttes, stiller vi oss uforstående til.. Så langt Sverre Frich.

Om derimot De, herr Herseth, gjennom de ca. tyve år Østlandsmesterskapet har vært avvirket, hadde fått æren av å representere Oslo i denne sammenheng, skulle vi tro at Deres anføringer i siste magasin, ikke ville blitt fullt så kategoriske. Vi tillater oss med like stor rett som Dem, å referere til kapasiteter som B. Larsen, B. Baardsen, K. Koppang, R. Johansen, m. fl., som gjerne har tatt til helt andre superlativer om Ø. M. gjennom tidene.

De unngår dem med flid, herr Herseth.

Vi har ikke til hensikt å bortforklare våre mistak, og er forlengst informert om Oslo kretsstyres beslutning. Vi mener oss tilmed være istand til å vurdere dens betydning uten Deres bistand.

Vi har heller ingen tro på at artikler av den karakter som De står som eksponent for, er et bidrag i positiv retning. Om det primære blir å finne syndebukker, herr Herseth, er det ikke umulig at De i Deres bestrebelse vil kunne finne hjelp også hos oss, om spalteplass tilgodesees. Vi nærer stor respekt for de unge Oslospillere, som annenplassen til tross, reiste hjem noe besvikne. Og som Jant grunn til å ta dette opp på kretsplan. Men vi tør endog ha vår formening om at beslutningen om boikott ikke var nødvendig. En saklig og åpen dialog ville muligens ha langt mer for seg. Problemet angår oss såvel som spillere som arrangører, og bør ses i helhet. Det er tydelig at De, herr Herseth, har et helt ensidig syn på dette.

Nå har vi imidlertid forlengst et nytt Ø.M. bak oss, uten Oslodeltagelse. Fjorten lag, som på bakgrunn av sine opplevelser på Gjøvik, neppe kunne ha tenkt å stille seg bak Deres hatske utfall.

For du vet William — Det er viljen som det gjelder!

Gjøvik, 30. mars 1976.

Eigil Moen.

Som svar på herr Moens «eleverte» innlegg, henviser vi til president Koppangs artikkel i dette nummer, hvorav fremgår:

1. at NBF har grepet organisatorisk og effektivt inn i Gjøviksaken — som ingen har kunnet benekte representerer et beklagelig misbruk av alkohol.
2. at det som følge av Oslos boikottvedtak nå er blitt satt stopper for alkoholmisbruket.
3. at NBF ikke har foretatt seg noe overfor Oslo Kretsstyre i anledning boikottvedtaket.
— som herr Moen er så uenig i.
4. at NBF's president har samme prinsipielle syn som BIN — altså stikk i strid med tidligere «praksis» på Gjøvik.

Derfor har herr Moen såvidt skjønnes intet saklig forsvar i Gjøviksaken. At han prøver å avspore debatten ved å «ta mannen i stedet for ballen» forekommer oss helt klart

— men den linjen akter ikke vi å følge.

Derfor håper vi bare at han studerer presidentens artikkel nøye — som eksempel på et saklig korrekt innlegg.

William B. Herseth.

Om personlig ...

Vi leser i den danske storavis «Politiken» at Norge ikke har hatt noe bridgemagasin uten at W. B. Herseth har vært den drivende kraft. Vi synes det er riktig å rette på denne misforståelsen. Følgende personer har redigert norske bridgemagasin gjennom tidene:

Isak Nielsen,	32 — 33 — 34
Otto Krefting,	35 — 36
E. H. Wagle,	37 — 45
R. Halle,	46 — 47 — 48
W. B. Herseth,	48 — 62
Rolf Bøe,	49 — 50
Einar Støre	67 — 68
Louis A. Strøm,	69 — 74

Det er vel unødvendig å legge til at samtlige av disse er personligheter — som alle nordmenn ellers — selvsagt!!

S. F.

Hamarturneringen 1976

Barometerturnering inntil 48 par spilles 11. og 12. sept. 1976 i Hamar. Premier til de 16 beste par. Forbundsponeng og Kretsponeng. Startkontingent kr. 75,— pr. spiller pluss kr. 5,— som går til Bridgeforbundet.

Bindende påmelding til Sverre Aulid, Karlsvogna 18, 2300 Hamar, tlf. (065) 21774 — innen 1. september 1976.

Påmeldingene godtas etter hvert som de kommer inn inntil 48 par — etter dette blir de oppsatt som reserve. Andre henvendelser til Oddm. Sjursen, tlf. 26080 priv. 24443.

Hamar Bridgeklubb.

Hein—46.

Som leserne sikkert vil merke, er dette nummeret av BIN 16 sider større enn vanlig. Årsaken er at dette intervjuet er spekket med uttalelser som burde være av meget stor interesse for deltagerne på NBF's lands-ting. Av denne grunn har det også vært svært vanskelig å begrense artikkelens lengde. Intervjuet er tatt opp på lydbånd, umiddelbart etter første dag av Oslo-finalen, og vil derfor bære preg av muntlig fremstilling.

Tommy Sandsmark intervjuer:

GOLIA

Fra v.: Kåre Ivar Wang, Harald Nordby, Terje Pedersen og Rolf Melby.

Alle som interesserer seg for toppbridge her i landet kan umulig ha unngått å legge merke til ett klubbnavn som i de senere årene fullstendig har dominert alt som har foregått av bridgebegivenheter i Norge. Navnet er *Golia*. De 4 spillerne som til enhver tid har representert Golia's førstelag, har nærmest gjort rent bord i nesten samtlige større turneringer. Å ramse opp alt vil gi en altfor liten plass til selve intervjuet, så vi begrenser oss til det aller viktigste:

Norske mestre i lag: 1969, 1970, 1973, 1974, 1975.

Nordiske mestre: 1971 i Tavastehus.

Norske mestre for par: 1970, 1971, 1972, 1974, 1975.

Europamesterskap: Nr. 9 i EM i Estoril 1970 (22 deltagende lag). Nr. 11 i EM i Athen 1971.

Kjernen i laget har hele tiden vært: *Rolf Melby, Terje Pedersen og Harald Nordby*. Siden 1974 har *Kåre Ivar Wang* vært med. *Per Løwe, Roy Kri-*

stiansen og Willy Olsen har også deltatt på de etter hvert så mange sel- rende Golia-lag.

De 4 karene som utgjør dagens Golia-lag, er en munter gjeng. Ingen av dem lar en eneste sjanse gå fra seg til å få satt en eller flere av de andre på plass, både når det gjelder bridge og i abso- lutt alle andre saker. Det er en tøff jobb å spille på dette laget. Man skal ikke ha gjort store feilen før man får «så ora flagrer». Det dreier seg om ren prestisje — gjør man feil, så innebærer dette et enormt tap av ansikt. Det blir dermed fryktelig vanskelig å innrømme åpent og ærlig at man har gjort det noe dårligere enn noen av de andre i et spill. La oss for å få dette inntrykket bekreftet stille følgen- de enkle spørsmål:

Hvem av dere er den beste bridgespil- leren? (Som leseren kanskje vil huske, uttalte L.-E. Stabell i nr. 2 at man her muligens ville kunne få 4 forskjel- lige svar....)

Melby: *Jeg er sannsynligvis best!!*

Nordby: Det skulle ikke være nødven- dig for meg å nevne det en gang, men jeg er jo best....!! Jeg har bl. a. ett lagmesterskap mer enn Rolf!

Pedersen: Nei — det er *jeg* som er best! Bedre enn Melby....

Melby: Spørsmålet er bare hva han er bedre enn Melby i....

Nordby: Var du bedre enn meg i dag? Pedersen: ikke i dag, nei!

Wang: Om hvem som er best? (Gjør grim- maser, og de andre ler) — Tja — der- om strides hanene! Jeg er vel ikke ak- kurat dårligst!

Nordby: Nei — Kåre har jo f. eks. vunnet landsserien en gang mer enn Rolf!!

Melby: Jeg valgte å stå over i år....

Nordby: Ja, i år, da hverken Rolf eller Terje var med satte vi selvfølgelig ny rekord. I fjor vant vi jo bare med ett IMP....

Melby: som Melby'n skaffet (ju- bel fra resten av laget!).

Hva fikk dere til å begynne å spille bridge — hadde dere personlige ambi- sjoner?

Melby: Ja, det har jeg vel alltid hatt, og når det gjelder bridge, fant jeg jo snart ut at *dette var lett!* Det er jo bare å bruke hue'. (Vill latter fra de andre.)

Pedersen: Men er ikke *det* vanskelig for deg, da, Rolf?

Melby: Å nei, — ikke for *meg!* (mere latter).

Nordby: Jeg hadde egentlig ikke noe valg. Da jeg gikk på gymnaset, var det 3 bord som satt og spilte bridge i frikvarterene, så jeg måtte jo lære meg det....

Wang: Jeg har spilt kort fra jeg var bitteliten, og har alltid likt spill — sær- lig bridge og poker!

Pedersen: Det var Erling Lystad som trakk meg inn i bridgen. Han var for- mann i Golia, og har gjort fantastisk mye for klubben!

Rolf Melby: 35 år. Tannlege. Ugift. Bosatt på Kongsvinger. 7 NM. 850 Me- sterpoeng. (Påstår at han ikke har sjekket hvor dette plasserer ham på listen over stormestre.)

Harald Nordby: 34 år. Driver med pro- grammering innen EDB. Ugift, men, ifølge Melby: forelsket i Gro.... Ett lagmesterskap mer enn Rolf Melby. 1140 Mesterpoeng (nr. 2 på listen). «Jeg har ennå ikke tatt igjen *Louis* (André Strøm), men det kommer nok!»

Terje Pedersen: 36 år. Jobber som ak- tuar (forsikringsmatematiker). Gift med Eva og to barn. Emigrerte til Kongsvinger i år (dagpendler til Oslo). 7 NM. 920 Mesterpoeng (4. plass). «Tar igjen Strøm med tiden — kanskje.»

Kåre Ivar Wang: 32 år. Handelshøy- skolen i Bergen. Økonomisjef i et skipsrederi. Gift med Trine og 2 barn («minigafler»). To NM og andreplass i Nordisk 1973 (for Bergen). 500 Me- sterpoeng.

Hva betyr bridgen for dere?

Pedersen: Tja... Det er et hyggelig miljø!

Wang: Hva mener du med hyggelig?
Nordby (gliser): *Mye drinker!* (latter).

Pedersen: Har man først begynt å spille kort, blir det til at man fortsetter, men jeg spiller mye mindre nå enn før.

Wang: Er man først kommet opp på et visst nivå, er det ikke moro å gå tilbake igjen og spille familiebridge. Men mine ambisjoner har vel kanskje vært høyere før. Jeg har lite overskudd til kortspilling nå, både på grunn av jobben og familien.

Nordby: Det at man kan hevde seg i teten er en ting som i seg selv gjør at man fortsetter. Men — som Rolf sier: det ser ut som om det blir mindre av det nå om dagen... (humring fra Melby).

Melby: Det morsomme er at Nordby-sjefen er forelsket! Dødelig forelsket! Før hadde jeg inntrykk av at han spilte alle mulige slags småturneringer, som f. eks. Grorudmesterskapet osv., men nå om dagen er det visst en lidelse for ham å måtte spille bykamp!!! Men — tilbake til spørsmålet. For meg er bridgen en slags jobb. Jeg føler meg profesjonell som bridgespiller. Jeg har et yrke som setter meg i stand til å legge opp løpet slik at jeg kan spille det jeg vil av bridge!

....Og det gjør du?

Melby: Ikke siden Bjørn Larsen kom inn i bildet, nei! Men jeg mener at hvis man først skal spille bridge, skal man enten spille på topplan eller på den helt motsatte polen. Det finnes ingen mellomting.

Wang: Terje sa at det er et hyggelig miljø, men det er jeg ikke ubetinget enig i. Riktignok får man mange venner, men det er et svært lukket og ensidig miljø, der det går mye i kortprat når det er mer enn én bridgespiller tilstede.

Er det mange profesjonelle bridgespillere her i landet?

Melby: Nei! Det var to for inntil en måned siden, (skotter bort på Nordby

og gliser), men i dag er jeg den eneste!
Nordby: Spørsmålet er hva man mener med profesjonell. Når jeg setter meg ned og spiller en turnering som teller, regner jeg meg som profesjonell.
Wang: Det at man går inn for det, når man først har satt seg ned for å spille, er vel felles for oss alle. Jeg synes ikke det er det samme som å være profesjonell.

Melby: Nei — det er ikke det samme. Det er INNSTILLINGEN som skal være profesjonell, og ikke det man gjør!!

Kan man leve av å spille kort?

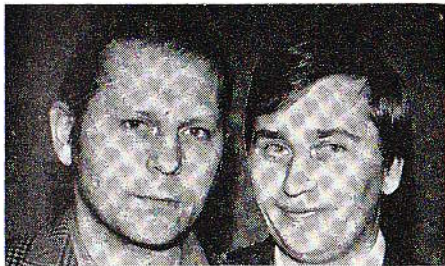
Melby: Det kan man, men ikke her i landet.

Nordby: Men på kontinentet gis det store pengepremier. Det koster enormt mange penger å spille bridge. Og dersom man skal spille på topplanet, må man delta i en rekke turneringer. De premiene man får her i landet, kan man selvfølgelig få omsatt, men stort sett ikke til samme pris som de egentlig koster. Derfor ville jeg helst hatt pengepremier, men det er vel ikke tilrettelagt...?

Melby: Det du sier der er bare tull. I sjakk averterer man tilogmed med pengepremier i Norgesmesterskapet!

Pedersen: Jeg er også for pengepremiering, men ikke i f. eks. et NM.

Melby: Nei — der spiller man «kum för äran» — for å vinne. I NM og krets-mesterskap og slikt kan man for min del nøye seg med å dele ut en rosenbusk....

Melby—Wang: Spiller gjerne for en rosenbusk

Pedersen: Jeg vet ikke om pengepremiering ville øke antallet deltagere i turneringene, men man ville i hvertfall få med alle de beste spillerne.

Hvor meget trener dere og hva gir den beste treningen?

Nordby: Vi trener lite eller aldri.

Melby: Det er helt individuelt hvor mye man må spille for å holde seg i toppen.

Wang: Det som gir den beste treningen er å spille robberbridge om penger!

Melby: Ja — høy kurs mot gode motstandere er tingen. Å spille i klubb en gang i uken gir ingen trening i det hele tatt.

Wang: Når man først spiller om penger, kan man likegodt skifte litt på makkerskapet. Man kan lære svært mye av å spille med forskjellige makkere.

Hva med rekruttering?

Nordby: Dette er neppe av de ting vi interesserer oss mest for, i hvertfall ut fra et egoistisk og egosentrisk synspunkt.

Wang: For meg personlig spiller det liten rolle om man satser på rekruttering eller ei. Jeg har jo altfor liten tid til å spille selv.

Pedersen: Jeg er for å satse på rekruttering. Det er det man bør bruke økonomiske midler til i dag.

Nordby: Men — man har jo ingen penger....

Pedersen: NBF begynner å få god råd nå, etter pålegget på mesterpoengene og avgiften på kr. 5,— pr. spiller. Den sterkere økonomiske situasjonen bør prioriteres på toppbridgen. Man burde gjøre slik det gjøres i Sverige, at man bruker midlene til å sende toppspillerne ut i Europa for å møte tøff motstand i internasjonale turneringer. Men det kan kanskje være vanskelig å finne ut hvordan man skal trekke inn yngre folk. Kanskje PR ville være saken?

Nordby: Ja, er det ikke opprettet et eget informasjonsutvalg, da? Er det noen som har hørt noe fra det?

Wang: Nei — jeg vet nesten ikke hva NBF holder på med engang, men jeg tror fremdeles det mangler ressurser.
Melby: Jeg mener personlig at de som spiller bridge burde satse av sin egen pung og betale mere selv.

Pedersen: Du kan ikke på ramme alvor forlange det??

Wang: Jeg mener man skulle prioritere midler for å komme frem til det beste laget vi kunne stille. Jeg tror det ville hjelpe godt med pengepremiering i turneringene og at man startet flere robberbridgeklubber, slik som i utlandet. Men jeg er enig med Rolf i at man burde satse mere av sin egen pung!

Pedersen: Da ville jo bare de prioriteres som har penger. Jeg mener at de beste også bør være med, uansett økonomisk stilling!

Melby: Det vissvasset han sier der er bare tullball!!!

Italienerne har knesatt prinsippet om en sterk mann i uttagningskomitéen, (UK), som har all myndighet og alt ansvar: Hva mener dere om en slik uttagningsform?

Pedersen: Det ville være fint hvis det er mulig å finne en slik mann.

Melby: Men han finnes ikke i Norge ihvertfall!!!

Wang: Det tror ikke jeg heller.

Nordby: Grunnen til at man skal ha en og samme mann som UK-sjef og lagleder er vel at han vet hvorfor han har tatt ut nettopp dette laget. Han bør kjenne spillerne og kunne håndtere dem. Måten dette ble gjort på i Israel i 1974 var jo regulært tull!! Der kom det jo plutselig en ny mann inn fra siden som lagleder, som ikke kjente noen på laget overhodet!!!

Pedersen: Og dette kostet vel trolig Norge seieren der nede!!

Nordby: Men jeg vet ikke hvor man skulle finne en mann med de rette egenskapene i Norge.

Pedersen: Lagledelsen kostet Norge seieren i Israel 1974!

Pedersen: Han bør være slik at spillerne har respekt for ham...

Melby: Det der var «knølete» sagt!

Nordby: Spørsmålet er *hva* man mener med respekt for en lagleder...

Melby: Han må være en mann som kan spille kort, og som kan ta ut et lag nøytralt. Men det finnes ikke en eneste «hvit mann» i Norge. *Impossible!!!*

Wang: Ville *du* kunne ta ut et representasjonslag, Rolf?

Melby: Ja!!!

Mener dere dermed å antyde at NBF's nåværende UK tar ut vårt landslag på gale premisser?

Nordby: Jeg er ikke riktig sikker...

Melby: Ja! *Bjørn Larsen* er langt fra nøytral! Han tar bare ut spillere som bukker dypt nok for ham! Det er bukkebøyeligheten i hofteleddet som avgjør hvorvidt man kommer på landslaget eller ei!

Men hvordan mener dere at et norsk representasjonslag skal tas ut? Skal man ha en uttagningsturnering, en UK eller bør de norske mesterne av året tas ut automatisk?

Nordby: Nå for tiden virker jo det siste forslaget brukbart. Det er jo omtrent bare *Golia* som vinner... både i lag og i par! Men som prinsipp må det være direkte galt å ta ut parmestrene!

Melby: Ja, i et EM er det lagkamp som spilles, og et par som er blitt norske parmestre, har ikke dokumentert hva de er gode for i lagkamp.

Pedersen: Jeg er ihvertfall imot en uttagningsturnering. Det er litt for tilfeldig hva som kan skje i en enkel turnering.

Wang: Jeg er for en uttagning etter oppnådde resultater. Det spørres om ikke flere turneringer burde legges til grunn. Melby: Det burde være nokså lett å ta ut de som kan spille kort etter resultatene de siste årene!

Nordby: Jeg mener at den eneste varianten burde være at man får prøvet de aktuelle kandidatene internasjonalt i en eller annen sammenheng og der-

med får dokumentert hvorvidt de holder mål eller ikke. Det er nemlig en stor forskjell på nasjonal og internasjonal bridge!

Wang: Uttagning etter oppnådde resultater i flere turneringer!

Melby: Det burde holde å ta ut enkeltspillere. Hittil har man vært altfor bundet av å ta ut par!

Nordby: Ja, på den måten kunne man foreta krysskifter, og komme frem til de kombinasjoner som kunne «gjøre det» internasjonalt.

Hvilken makker ville du ha, da, Melby?

Melby: Er det et seriøst spørsmål? Nei — jeg vet ikke, jeg!

Nordby: Nå er du feig som bare fy, Rolf! Fortell hvem du synes er gode nok til å spille på et norsk landslag!

Melby: Det er ikke mange som er gode nok. Breck—Lien fra Bergen og noen av de unge ASTRA-spillerne holder nok mål. Og så *GOLIA*, da!! Men det laget som er tatt ut nå er ikke godt nok! *Golia* kan stille opp mot disse i fjorten dager uten søvn og slå dem hver dag. Jeg står for denne uttalelsen.

Pedersen: *Jeg* må nok sove et par timer hver dag...

Wang: Det ville jo være akkurat slik som vanlig; *Jeg* sover, og de andre sover ikke, så det ville nok gå bra....

Nordby: Ja, *Kåre* må nok ha sin skjønnetssøvn!

Melby: Hvis vi spiller mot dem i 7 dager, vinner vi ihvertfall 6 av de 7!! Såvidt jeg skjønner, er det nå enighet om at man må ha med en lagleder, dersom man kunne finne en mann med de rette egenskapene. Ville dere kunne mønstre en så stor respekt for denne mannen at dere ubetinget ville kun-

ne følge hans direkte ordre i et EM, selv om denne skulle innebære et totalforbud mot alkohol mellom kampene eller beskjed om å gå og legge seg kl. 21 om kvelden?

Melby: Hvis jeg spilte på et lag jeg trodde på, ville jeg gjøre det.

Nordby: En slik mann kunne jo ikke være helt frisk...

Pedersen: Jeg tror ikke at han ville kunne forlange slike ting av norske spillere slik opplegget er i dag. At folk får ta seg en drink eller to før de legger seg om kvelden, er all right, men ikke noe mer enn det, altså!!

Du mener altså at det er riktig at man drikker mellom kampene i et Europamesterskap?

Pedersen: At man tar seg en drink etter at man er ferdig for kvelden har absolutt ingen betydning. Null betydning! En drink sløver ikke hjernen!!

Men — du sa jo nettopp to drinker?

Pedersen: Jeg tror ikke det skader heller, men to drinker er maks!!

Melby: Jeg vet hvor du vil hen nå, men det får gå! Et representasjonslag består av voksne mennesker, stort sett. Om man tar en eller to eller tre drinker om kvelden er derfor helt uten betydning. Jeg mener at alle mennesker som blir tatt ut på et landslag er så voksne at de kan passe på seg selv.

Pedersen: Alle har jo ansvar overfor laget, så man kan ikke bare «denge på» med drinker. Jeg mener at hvis en mann ikke kan holde stilen, bør han vekk fra laget — ihvertfall neste gang!

Wang: Hvis man først reiser for å representere, er man interessert i laget og prestasjonene, og da er det ingen fare!

Pedersen: Det er vel ingen som bruker 14 dager av ferien sin uten å ha tro på at det skal gå bra....

Men skal man da kunne gjøre akkurat som man vil, uansett hva den stakkaren som tilfeldigvis er lagleder sier?

Pedersen: Nei. Mannen som er lagleder bør ha evnen til å ta ut det rette laget i hver kamp.

Nordby: Han må også ha en myndighet som går utover det der. Han bør kunne sette en mann, som ikke oppfører seg som han skal, ut av laget.

Melby: En mann som ikke er helt opplagt kan si fra selv. Det bør ikke være noen der som skal kunne bestemme for ham om han er opplagt eller ei!

Ville du kunne si fra at du ikke var i form, Melby??

Melby: Ja, det ville jeg dersom det skjedde at jeg var indisponert. Men det har ikke skjedd hittil!! (latter).

Nordby: Nei, Rolf må nok ha en som kan passe godt på ham, det er jo helt tydelig!

Melby: Når jeg spiller bridge, spiller ingenting noen rolle, så sant jeg ikke har over 40 i feber! Når jeg setter meg ned i et EM er jeg alltid i form til det. Det som skurrer rundt meg har overhodet ingen innvirkning på meg når jeg spiller bridge!

Pedersen: Men det er viktig å backe opp makker. Man bør bare spille kort — uten å åpne kjeften!!

Nordby: Jeg mener at hvis et par fungerer så dårlig at den ene sitter og gir makker en stålkjeft hele tiden, bør paret settes ut.

Nordby: Makkere som kjefter må settes ut!

Melby: Det siste er nok riktig, forsåvidt. Men det skulle også være unødvendig å åpne kjeften sin i et lag som spiller representasjon!

Pedersen: Ja, makker blir ihvertfall ikke noe bedre i neste spill!

Melby: Nei, men han skal være like god som meg i det spillet som pågår!

Wang: Du gjør ikke feil, du altså??

Melby: Det gjør jeg nok, men jeg legger ikke «stølegg» (Wang humrer). Dette vet ikke du noe om, Gafle, for du har ikke oversikt nok til å kunne bedømme det!!

Wang: Jeg har nok oversikten, men det hender at den kommer for sent! Men jeg kan bedømme det objektivt etterpå. Forøvrig vil jeg si at jeg får langt mindre kjeft enn folk tror! (latter).

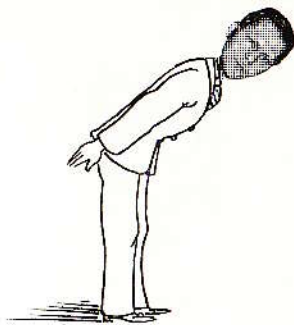
Terje Pedersen og Harald Nordby var i år uttatt til å spille i Bridgeolympiaden sammen med Breck—Lien fra Bergen og Finnvold—Andreassen fra Stavanger. Hva er grunnen til at dere takket nei?

Nordby: Skal dette på trykk? OK. Hovedgrunnen er at vi på forhånd var enige om at hele Golia-laget nå burde være med på laget igjen. Vi kan ikke se noen som helst grunn til at Rolf og Kåre ikke får være med. Vårt lag har vunnet NM i de siste 3 årene på rad. Rolf Melby ble ikke tatt ut til landslaget forrige gang, og det var nok delvis min skyld. Jeg spilte i par sammen med Rolf på den tiden, men ble tatt ut sammen med Terje, og godtok dette. Jeg er forøvrig ikke helt overbevist om at dette var galt.... Når jeg ser meg rundt, kan jeg imidlertid ikke finne noe par som spiller bedre lagkamp enn Rolf og Kåre!

Melby: Så lenge Bjørn Larsen er med i UK, vil jeg aldri stille opp uansett. Han har tråkket i salaten i to år nå. Jeg var god nok for landslaget for to år siden, og jeg er god nok i dag. Jeg blir ikke tatt ut fordi jeg ikke bukker dypt nok for hr. Larsen. Kriteriene går ikke på bridge, men på hoftebøyeligheten!!!

Nordby: Du er helt på jordet, Rolf, og det vet du godt selv! Det som skjedde i fjor, var i grunnen bare en reprise på det samme laget som gjorde det godt året før i EM. Saken er at Golia da besto av Rolf og meg, og Terje sammen med Roy Kristiansen, som jo var uaktuell som landslagskandidat.

Nordby: Hovedgrunnen til at Rolf ikke blir tatt ut, er jo, som han vet (ser flirende bort på Melby), at han ikke

Melby: Bukker ikke dypt nok for....

egner seg for internasjonal bridge! Men kan du ikke si oss grunnen til at du er så forbannet på Bjørn Larsen, for jeg vet den ikke!

Melby: Jeg kommer aldri til å spille for Norge så lenge den mannen er med i norsk bridge's topplødsle.

Nordby (gliser): Kunne du ikke sagt det litt før, så kunne jo Terje og jeg ha stilt opp likevel med god samvittighet....

Melby (surt): Ja, — du har jo vært kjerring i to år nå....!

Pedersen: Du må også skrive at Forbundet er helt noldus som lar NM for lag kollidere med en viktig internasjonal bridgebegivenhet. Jeg hadde ikke stilt opp uansett på grunn av dette. Golia er jo tross alt et lag!

Melby: Du må spørre Bjørn Larsen om hvorfor jeg ikke blir uttatt, etter å ha vunnet 7 norske mesterskap i løpet av de 6 siste årene jeg har satset på å spille kort. Det går person i dette og ikke sak!

Nei — jeg stiller aldri opp så lenge herr Larsen er med. Jeg spiller litt for seriøst til det, og det har jeg tenkt å fortsette med 10—15 år fremover! Det er nesten utrolig at formålet med å ta ut et norsk landslag ikke er klart. Målet burde være å ta ut et lag som kan

.... Bjørn Larsen!

vinne et EM, og det er ikke tilfellet i dag!

Nordby: Slik som det er nå, kunne Norge like gjerne la være å stille opp. Men NBF har bestemt seg for å la seg representere i Bridgeolympiaden med et lag som selvfølgelig ikke er det sterkeste Norge kan stille. Hva vitnen med dette er, kan vel sterkt diskuteres!

Melby: Jeg våger å påstå at av 20 kamper vinner Golia 19 mot det uttatte landslaget!

Wang: Jeg har ikke engasjert meg i dette like kraftig som de andre, men for meg virker det som om det alltid vil være vanskeligheter med ressurserne, og jeg tenker da i første rekke på folk som vil være interessert i å gå inn for en slik organisasjon som NBF.

Pedersen: Jeg synes det er for meget innvål i NBF! Det er jo bare de samme folkene som går igjen. KAMERA-DERI!!! Men jeg er ikke uenig i at en meget dyktig kar skal ha en sterk posisjon innen Forbundet.

Melby: Jeg tror at de rette folkene finnes, men det det gjelder, er å finne frem til NBF's formål: å lede en gammelmannsliga, slik det har vært i de siste årene, eller å sparke liv i norsk bridge. Med det mener jeg å heve toppnivået. Hvis formålet skal være å skaffe flest mulig medlemmer som spiller frøken-

bridge, så tar jeg feil. Og da er det vel sikkert riktig å fortsette å drive NBF slik man gjør i dag.

Hvorledes bør man forholde seg overfor makker og motspillere?

Nordby: I en turnering som gjelder, er motparten fiender så lenge spillet pågår. Da sitter ihvertfall ikke jeg og kosprater. Hvis man ikke er regulært aggressiv, selv mot folk en vanligvis omgås, betyr dette at man ikke er konsentrert nok om oppgaven: å vinne! Man kan nok komme til å bli ubehagelig i visse situasjoner, for i en gitt situasjon er det bare en eneste ting som teller, men dette er ikke bevisst. Hvordan er det med deg, Rolf?

Melby: Nei, jeg går ikke inn for å være ubehagelig, men jeg tar med meg det som kommer, dvs. det jeg oppfatter som fnask hos motparten.

Skal man da altså ha poeng, koste hva det koste vil? Er det slik i bridgen at hensikten helliger midlene?

Nordby: Nei, ikke koste hva det koste vil. Hvis du med dette mener at man kan gå utover de etiske regler, er jeg ikke enig.

Men gjør man ikke det, da, når man driver psykisk terror ved å være ubehagelig mot motparten?

Melby: Næ-hæ-hæi. Folk oppfatter meg som aggressiv og gresselig ubehagelig, men dette er ikke psykisk terror. Spiller man ikke mot voksne mennesker, da?

Pedersen: Jeg er litt imot den innstillingen der. Jeg mener det er udannet å skulle ta poeng på den måten fra dårlige par.

Wang: Man forsøker vel neppe bevisst å være ubehagelig mot motparten, men det hender svært ofte at man møter par som spør om hva man spilte i forrige runde, og slikt svarer jeg ikke på!

Nordby: Jeg freser på dem! Jeg er riktignok ikke tilhenger av prinsip-

pet om å være ubehagelig mot motparten, men likevel hender det at jeg er det. Men Rolf har det som stil, han. Det er den måten han vinner partureringer på.

Wang: Jeg synes at grensen for uetisk oppførsel går svært tidlig. En behøver ikke å snakke til motparten når de setter seg ned for å spille, men en bør absolutt ikke fortelle dem at de ikke kan spille kort. Det har nok hendt at Rolf har syndet her, og dette synes jeg personlig er litt i overkant!

Til slutt: Hvilke egenskaper skal til for at man skal bli en toppspiller som kan vinne turneringene?

Pedersen: Hva som kreves? Nese! (de andre jubler, for Pedersen blir av de andre ofte kalt for «Nesen»). Det hjelper godt å kunne lukte hva som foregår rundt bordet.

Wang: Konsentrasjonsevne, og over lengre turneringer: fysisk god form!

Pedersen: Har du det?

Wang: Nei!!! Men det er jo så mange andre egenskaper som også er viktige: Viljen til å vinne, selvtilitt, og en bør jo kunne spille litt bridge også?

Nordby: I lengre turneringer bør man også ha en viss selvkontroll og selvdisiplin.

Pedersen: Dessuten flegma....

Nordby: ... Nei, det er et draw-back. Man bør være litt hissig, men kunne kontrollere seg selv, så ikke hissigheten går ut over makker. I en stor parturering skal du vinne, ikke sant? Plutselig begynner du å spille kort på en litt annen måte enn du gjorde tidligere i turneringen. Du spiller «på kanten», men kontrollert på kanten, nesten utenfor deg selv. Du skjerper deg på en slik måte at du står på, delvis kontrollert. Den evnen må du nesten ha for stadig å kunne vinne turneringer. Du spiller ikke normal bridge, men for å vinne, med kniven på strupen.

Melby: Først og fremst må man kunne spille kort, og det er veldig få som kan dette. Her i landet kjenner jeg

maksimum fem mann.... Det er svært mange mennesker i dette landet som er meget intelligente, men det er ikke dermed sagt at de kan spille kort!

Melby: Kun 5 nordmenn kan spille kort!

Pedersen: Når du spiller godt, har du også tur, for du får med deg en masse ekstra på å spille godt.

Nordby: Hvis du spiller godt i en turnering og har utdrag, er du ihvertfall ikke dårligere enn nummer 4. Jeg har heller ikke noen særlig tro på utur. OK — du kan ha udragsperioder hvor folk gjør mye riktig mot deg, men hvis du er skjerpet, spiller du slik at folk ikke får disse tur-periodene.

Melby: Ja, kan man spille kort, er man alltid blant de 5 beste, uansett turnering, uansett tur!!!

Nord klaget over en dundrende hodepine, og hennes makker spurte medfølgende: — Ville det hjelpe deg noe om jeg spilte langsommere? Eller kanskje fortære?
— Nei, bare bedre! stønnet Nord.

Hørt i Damebridgen:

A: Makker: Du er inne på bordet!
B: (lang tenkepause) — A, tusen takk skal du ha! (Ny tenkepause, så spiller hun fra hånden!!)
A: Men jeg sa jo at du var inne på bordet!
B: Var det det du sa — jeg syntes du sa at jeg var så fin på håret!!
Inns.: Tommy Sandmark, Oslo.

En bridgeprat med Halle:

PESSIMISME OG FANTASI KJENNETEGNER GOD BRIDGE

Hva er kjennetegnet på en god bridge-spiller?

Mangt og meget kunne vært nevnt som en brukbar definisjon, men ingen med krav på å være eksakt eller presis.

Jeg har dette å foreslå:

Han er optimist under meldingsforløpet og pessimist under spillet.

Det første fordi han, med god grunn, stoler på sin kortføring, det annet fordi han vet at man går i fare hvor man går, hvilket er utlagt: du skal alltid regne med skjev og ubehagelig sits og prøve å gardere deg mot den.

Her er et eksempel:

♠ Kn 4 3	♠ E K D
♥ 8 7 5 2	♥ E K D 6 3
♦ E D	♦ 6
♣ 8 6 4 2	♣ E K Kn 3

Øst havnet i seks hjerter. Med det samme: hvordan unngå å havne i *syv*, som skal meldes med kløverdamen hos Vest?

Slik (med cuebids):

Øst	Vest
2 hj	3 hj
4 kl	4 ru
5 kl	5 hj!
6 hj	pass

Med tredje gangs kløverkontroll melder Vest 6 kløver, og ikke 5 hjerter.

Vel, spar ut. Trumfen sitter 3-1. Hvordan spiller De?

Den gode spiller ser straks faren: D 10 fjerde i kløver hos Syd.

Noen medisiner?

E K i kløver først?

Gir bet, da ruterfinessen er bortkastet.

Sikkert spill er dette:

Ta ut sparene, så ruteresset og ruter-damen til trumf. Nu kløveresset og

en liten kløver! Følger begge, er kontrakt hjemmet. Har noen motspiller fire kløver, må han spille kløver tilbake eller til dobbeltrenons.

Kortene var:

♠ 8 7 2	♠ E K D
♥ 10 9 4	♥ E K D 6 3
♦ K Kn 9 8 5 2	♦ 6
♣ 7	♣ E K Kn 3

♠ 10 9 6 5	♠ Kn
♥ Kn	♥ 10 7 4 3
♦ 10 7 4 3	♦ D 10 9 5
♣ D 10 9 5	

Her er et spill fra par-finalen i Oslo for diverse år siden:

♠ D 10 5 2	♠ E K 9 4 3
♥ K D 7	♥ E 4
6 3 2	
♦ 5	♦ E K 7 6
♣ D 9	♣ 8 7

Flere havnet i seks spar, f. eks. slik (med alle i faresonen):

Øst	Vest
1 sp	4 sp
6 sp	

Med kløver ut er det ikke stort å gjøre, men Syd var hensynsfull og startet med ruter Knekt.

Øst stakk og prøvet spar Ess.

Renons hos Nord!

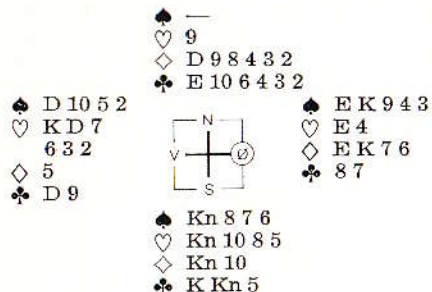
Hvordan fortsetter De?

Ved det bordet hvor spillet ble vunnet var Øst en uheldredelig pessimist. Han kastet en kløver på den andre ruterhonnør og fortsatte med hjerter Ess og hjerter til Kongen.

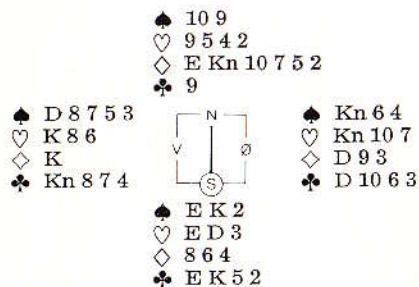
Nord var renons annen gang. Nu ble en hjerter stjålet hjem og en enkel sparfinesse sikret kontrakten.

Sitter hjerterne 3-2 er kontrakten *alltid* hjemme. Har Syd fire hjerter må Øst gardere seg som han gjorde, har Nord fire, kan kontrakten aldri vinnes. Så enkelt er det.

Kortene var:

Pessimisme på en annen måte, i et spill av Goren:

Syd	Nord
1 kl	1 ru
2 gr	3 gr

Ut: Spar 5.

Tilsynelatende et meget enkelt spill, i virkeligheten meget krevende.

Syd stakk Østs Knekt og spilte ruter. Kongen fikk beholde stikket. Også spardamen i neste stikk fikk Vest beholde. Den neste spar måtte Syd stikke, men nu kunne han ta ruterfinessen og forlange 9 stikk.

Hva er det som er så fint her?

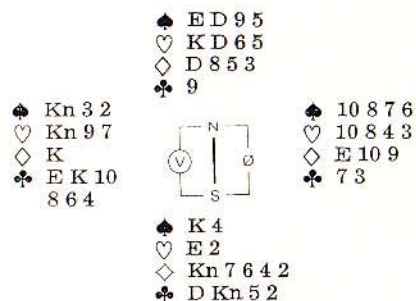
At Syd stakk den første sparen! Ni av ti — også eksperter — ville ha firt.

Men pessimisten i Syd fornektet seg ikke: Tenk om den slasken vrir til kløver, da kan jeg gå bet.

Hva han da også hadde gjort.

La meg til slutt få nevne et annet kjennetegn på en spiller av klasse: fantasi.

Og ingen er i så måte rikere utstyrt enn Giorgio Belladonna. Spillet er fra 1972, Sunday Times' turnering i London.

Vest: Belladonna.
Syd: Terence Reesc.

Vest	Nord	Øst	Syd
2 kl	dobl	pass	3 gr
pass	pass	pass	

Belladonna startet med kløver 10!

Reese stakk, spilte hjerter til bordet og liten ruter, som Øst stakk med Esset. Det felte Kongen, men ga 2 betere etter kløverretur.

3 grand hos Syd ble vunnet ved en rekke bord, etter utspill av fjerde høyeste kløver eller en lavere.

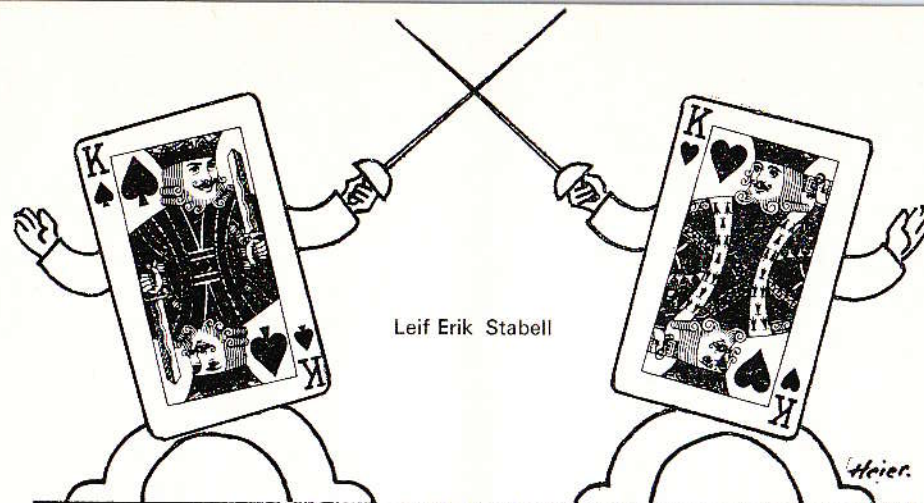
Belladonna regnet med D Kn fjerde i kløver hos Syd, men hva hvis Nord har nieren single! Da får jo Syd to hold.

Det skal en *meget* frodig fantasi til for å forestille seg denne mulighet.

Fantasi eller pessimisme.

I bridge kommer det faktisk ut på ett.

Det var et gullkorn som falt fra Jan Wohllins munn da han spurte sin makker, etter at denne hadde invitert fra hjerter Ess fjerde mot kontrakten 3 grand: — Prøvde du å godspille Esset?

Leif Erik Stabell

DUELLEN

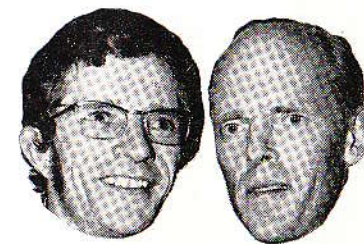
BIN vil i hvert nummer la to topp-par møtes til meldeduell. Det vil hver gang være 8 meldeproblemer, som hver gir en maksimal uttelling på 10 poeng. Spillene er vedheftet som bilag til midtsidene, så riv dem ut og MELD DEM MED DERES YNDLINGSMAKKER FØR DE LESER VIDERE. Husk at kun sluttkontrakten teller, veien dit er likegyldig

Klar for en ny runde i «Duellen». Nordby—Pedersen har hittil feid all motstand til side, men denne gang får de konkurranse av Svein Andreassen—Per Finnvoild fra Stavanger. Andreassen—Finnvoild har jo nettopp spilt for Norge i Bridgeolympiaden i Monte Carlo, og skulle egentlig ha spilt på lag med Nordby—Pedersen (som trakk seg).

Deres system er *Naturale* (blanding av Culbertson og Acol). Sterke grand-åpninger, limitmeldinger, italienske spørremeldinger, vanlig Blackwood osv. Nordby—Pedersen begynner vi så smått å kjenne. Neapel-kløver med øst og løk, dvs. sterk kløveråpning med kontrollsvar. Slemkonvensjoner er det ihvertfall ingen mangel på, cue-bids (kontrollmeldinger) og spørremeldinger

Mestrene: Terje Pedersen og Harald Nordby.

Utfordrerne: Svein Andreassen og Per Finnvoild.

skulle dekke de fleste situasjoner, resten tar gode, gamle Blackwood seg av.
Der intet annet er angitt spilles det lagturnering.

1. Nord gir, ingen i faresonen.
Nord åpner med 1 ruter.

♠ 7 6 2	♠ E 10
♥ K 8 6 5 3	♥ E Kn 9 7 2
♦ K D 7	♦ E 5 2
♣ 3 2	♣ D 9 4

Vest	Øst
Nordby	Pedersen
(1 ru)	1 hj
2 hj	3 ru
4 hj	
Andreassen	Finnvold
(1 ru)	1 hj
2 hj	3 ru
3 gr	

Problemer med å komme i utgang? Å nei, 23 p og 5-5 tilpasning i hjerter er mer enn nok, spørsmålet er bare om 3 grand eller 4 hjerter er beste kontrakt. Om vi bytter om Vests kløver og spar er 3 grand en ypperlig kontrakt, som bare kan betes om motparten kan ta 5 kløverstikk i starten. Også nå finnes det 9 stikk bare man kommer til, mens 4 hjerter bør være temmelig opplagt.

Meldingsforløpene starter likt, skjønt 3 ruter ikke betyr det samme ved begge bord: Pedersens 3 ruter viser en topphonnør (minst) og er invitt til 4 hjerter. Nordby oppvurderte da selvfølgelig KD i ruter, og meldte utgangen. Andreassen oppfattet imidlertid 3 ruter først og fremst som spørsmål etter ruterhold, og da han hadde det, meldte han 3 grand. Finnvold burde muligens selv ha meldt 2 grand (Vest kan da se at makker har ruter Ess), men det har den ulempen at granden muligens vil komme på feil hånd. Hvorom er, 3 grand er opplagt nest beste kontrakt.

4 hjerter	10
3 grand	7
3 hjerter	6
2 grand	5

Stillingen:

Nordby—Pedersen	10
Finnvold—Andreassen	7

2. Vest gir, alle i faresonen.

♠ E D Kn 8 6	♠ K 10 7 4
♥ 10	♥ K Kn 9 6 5
♦ 9	♦ E D Kn 7
♣ K Kn 8 7 6 2	♣ —

Vest	Øst
Nordby	Pedersen
2 kl	2 hj
2 sp	4 ru
4 sp	
Andreassen	Finnvold
1 kl	1 hj
1 sp	3 ru
3 sp	5 sp
6 sp	

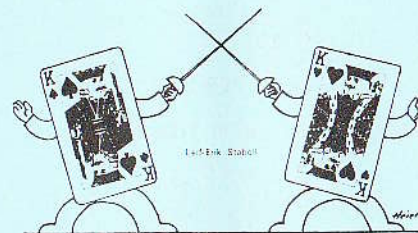
Nordbys 2 kløver — åpning viser minst 5-kortsfarge og styrke til en vanlig åpning. 2 hjerter og 2 spar er naturlig, og 4 ruter viser sparstøtte med ruterkontroll. Noen slem var imidlertid Nordby ikke interessert i, og på 4 spar hadde heller ikke Pedersen noe tillegg.

Tillegg hadde imidlertid både Andreassen og Finnvold! De 5 første meldingene er naturlige. Vest får vist 6-5 i de svarte fargene, og Øst viser at han er sterk nok til å kreve til utgang. Enda Øst nå vet at makker må være temmelig svak (med en sterkere 6-5 hånd kunne Vest ha hoppet til 2 spar i annen melderunde), kommer han med slemnivitten 5 spar, som Vest med sin solide trumffarge tar imot. Men så var det dette med sidefargene da, Andreassen!

4 spar	10
5 spar	8
6 spar	3
Delkontrakt	2
4 hjerter	1

Stillingen:

Nordby—Pedersen	20
Finnvold—Andreassen	10

DUELLEN

Vest's hender

Vest's hender

1. Nord gir, ingen i faresonen.
Nord åpner med 1 ruter.

♠ 762
♥ K8653
♦ KD7
♣ 32

2. Vest gir, alle i faresonen.

♠ EDKn86
♥ 10
♦ 9
♣ KKn8762

3. Øst gir, ingen i faresonen.

♠ ED85
♥ D7
♦ K832
♣ 432

4. Vest gir, Nord—Syd i faresonen.

♠ D87
♥ EKKn86543
♦ E
♣ 4

5. Syd gir, ingen i faresonen.
Syd åpner med 1 kløver, og gjen-
melder (hvis mulig) 2 kløver.

♠ K9
♥ EKD82
♦ EK107
♣ DKn

6. Vest gir, ingen i faresonen.

♠ EK104
♥ 843
♦ EK52
♣ 83

7. Nord gir, Øst—Vest i faresonen.
Nord åpner med 1 grand (12—14)

♠ EKKn7
♥ Kn10875
♦ 74
♣ K5

8. Vest gir, alle i faresonen.

♠ D10972
♥ KD
♦ E7
♣ D864

Øst's hender

1. Nord gir, ingen i faresonen.
Nord åpner med 1 ruter.

♠ E10
♥ EKn972
♦ E52
♣ D94

2. Vest gir, alle i faresonen.

♠ K1074
♥ KKn965
♦ EDKn7
♣ —

3. Øst gir, ingen i faresonen.

♠ 3
♥ EKn64
♦ ED104
♣ DKn105

4. Vest gir, Nord—Syd i faresonen.

♠ —
♥ D1092
♦ Kn865
♣ D10963

5. Syd gir, ingen i faresonen.
Syd åpner med 1 kløver, og gjen-
melder (hvis mulig) 2 kløver.

♠ 763
♥ 54
♦ 832
♣ 109854

6. Vest gir, ingen i faresonen.

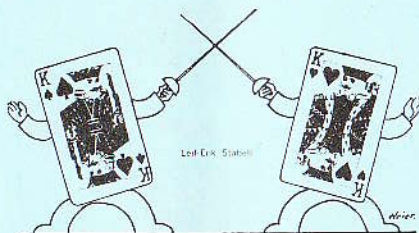
♠ 85
♥ E109
♦ DKn87
♣ K752

7. Nord gir, Øst—Vest i faresonen.
Nord åpner med 1 grand (12—14)

♠ D4
♥ D92
♦ EKD9
♣ 7642

8. Vest gir, alle i faresonen.

♠ EK8
♥ 4
♦ 10962
♣ EK1093

DUELLEN Øst's hender

3. Øst gir, ingen i faresonen.

♠ ED 8 5
♥ D 7
♦ K 8 3 2
♣ 4 3 2

♠ 3
♥ E Kn 6 4
♦ ED 10 4
♣ D Kn 10 5

Vest	Øst
Nordby	Pedersen
1 sp	1 hj
2 ru	2 kl
	3 ru
Andreassen	Finnvold
1 sp	1 hj
2 gr	1 gr
	3 gr

Problemer med å komme i utgang her? Det burde De ha, for med 25 p, jevn fordeling på begge hender og dårlig tilpasning er det langt frem til 9 stikk i grand.

9 stikk i ruter burde derimot ikke være altfor problematisk, hvilket Nordby—Pedersen også fant ut. En god meldeserie. Øst får vist 1-4-4-4 eller 0-4-4-5 og minimum, og dermed var det lett for Nordby å holde seg borte fra utgangen.

Det var det tydeligvis ikke for Andreassen—Finnvold, som trakk hverandre etter håret til 3 grand. Øst viser 12—14 p med sine meldinger, så både Øst og Vest fikk meldt en gang for mye!

3 ruter	10
1 grand	9
2 grand	8
4 ruter	6
3 grand	4
3 kløver	3
5 ruter	2

Stillingen:

Nordby—Pedersen	30
Finnvold—Andreassen	14

4. Vest gir, Nord—Syd i faresonen.

♠ D 8 7
♥ EK Kn 8
♦ 6 5 4 3
♣ E
♦ 4

♠ —
♥ D 10 9 2
♦ Kn 8 6 5
♣ D 10 9 6 3

Vest	Øst
Nordby	Pedersen
1 kl	1 hj
2 hj	4 hj
4 sp	5 ru
5 hj	
Andreassen	Finnvold
2 kl	2 ru
3 hj	4 hj

Hvilken slem å være i! Nordby—Pedersen var også i nærheten: 1 kløver = min. 17 p, 1 hjerter = 0—2 kontroll, minst 6 p, krav til 2 grand. 2 hjerter og 4 hjerter er nå naturlige meldinger, mens 4 spar er «italiensk spørremelding». (Alt det gode kommer fra Italia, i hvertfall når det gjelder bridge.) 5 ruter viser nå 1. kontroll i spar, men Nordby kan ikke se om makker har Esset eller er renons i spar. Pedersen burde derfor ha meldt 5 hjerter på spørremeldingen. Dette viser normalt EK i spar, men dette har han jo allerede benektet! Altså må det i denne meldeserien vise både 1. og 2. kontroll, hvorpå Vest trygt kan melde slemmen!

Andreassen—Finnvold hadde ingen sjanser i dette spillet med sitt mer primitive slemssystem.

6 hjerter	10
5 hjerter	4

Stillingen:

Nordby—Pedersen	34
Andreassen—Finnvold	18

5. Syd gir, ingen i faresonen.
Syd åpner med 1 kløver, og gjen-
melder (hvis mulig) 2 kløver.

♠ K 9	♠ 7 6 3
♥ E K D 8 2	♥ 5 4
♦ E K 10 7	♦ 8 3 2
♣ D K n	♣ 10 9 8 5 4

Vest	Øst
Nordby	Pedersen
(1 kl) doubl	1 ru
(2 kl) 3 hj	
Andreassen	Finnvold
(1 kl) doubl	1 ru
(2 kl) 3 hj	

Ren gjettekonkurranse? Ja, faktisk. Riktignok heter det at toppspillere gjetter riktig mye oftere enn gjennomsnittsspilleren, men denne gang har man ingenting å holde seg til. Øst kan ikke godt passe ut 1 kløver, og senere har han lite han skulle ha sagt. Spillet hadde forøvrig egnet seg bedre for eksperklubben, med Vests melding i 2. melderunde som problem.

3 hjerter var i alle fall ingen heldig løsning på problemet, men hva skal man gjøre? Makkers ruter melding er jo som regel på 4 kort, og da skal det ikke mye til før 4 hjerter står. D x x x i ruter og x x x skulle normalt være tilstrekkelig...

2 kl doubl (S)	11
2 kl (S)	10
2 ruter	9
2 hjerter	8
2 grand	5
3 ruter	4
3 hjerter	3
3 kløver	2
3 grand	1

Stillingen:

Nordby—Pedersen	37
Andreassen—Finnvold	21

6. Vest gir, ingen i faresonen.

♠ E K 10 4	♠ 8 5
♥ 8 4 3	♥ E 10 9
♦ E K 5 2	♦ D K n 8 7
♣ 8 3	♣ K 7 5 2

Vest	Øst
Nordby	Pedersen
1 sp	2 kl
2 ru	3 ru
3 hj	3 gr
Andreassen	Finnvold
1 ru	3 ru
3 sp	3 gr

Oh, la la! Madre mia! Salig Culbertson ville vendt seg i sin grav om han fikk vite hvordan hans systemer blir maltraktet. Nå ja, ved nærmere ettertanke hadde han muligens bare raslet litt med beina. Han var vel i flere slike utganger i løpet av et langt og begivenhetsrikt liv, kan jeg tenke meg. Nordby viser 4 kort spar og minst 4 ruter ved sine meldinger, mens Pedersen melder fra om 10—11 p og ruterstøtte. Pass på 3 ruter ville vært en bedre vurdering av Nordby. Finnvolds 3 ruter er som tatt ut fra læreboken — som eksempel på en hånd man ikke skal melde 3 ruter på. 3 spar fra Andreassen er ren hasard, og fører vel frem bare i 1 av 10 tilfeller. Det var ikke dette tilfellet!

1 grand	10
2 ruter	10
3 ruter	9
2 grand	6
4 ruter	3
3 grand	3
2 hjerter, 2 spar	2

Stillingen:

Nordby—Pedersen	40
Andreassen—Finnvold	24

7. Nord gir, Øst—Vest i faresonen.
Nord åpner med 1 grand (12—14).

♠ E K K n 7	♠ D 4
♥ K n 10 8 7 5	♥ D 9 2
♦ 7 4	♦ E K D 9
♣ K 5	♣ 7 6 4 2

Vest	Øst
Nordby	Pedersen
(1 gr)	pass
dobl	pass
Andreassen	Finnvold
(1 gr)	pass
dobl	pass

Ble disse hendene forelagt for 100 eksperter, ville 99 ha doblet på Vests kort, og 99 passet på Østs (eller omvendt). Uansett, resultatet ville ha blitt det samme. Den siste eksperten, imidlertid, ville ha doblet på Østs kort, og tatt ut i 2 grand på Vests. Derved ville han ha havnet i 4 hjerter, som på Vests hånd er praktisk talt utapelig. Og denne eksperten ville så ha betraktet seg som mye bedre enn de andre, og glemme de dumme ting han tidligere måtte ha gjort...

Vokt Dem for å bli som ham. Det er nok av dem som mener de er Norges beste bridgepillere! (Jfr. Golia-intervjuet!)

4 hjerter (V)	10
1 grand doubl (N)	8
3 grand (V)	5
1 grand (N)	4
3 hjerter, 2 grand	3
4 hjerter (Ø)	3
3 grand (Ø)	2

Stillingen:

Nordby—Pedersen	48
Andreassen—Finnvold	32

8. Vest gir, alle i faresonen.

♠ D 10 9 7 2	♠ E K 8
♥ K D	♥ 4
♦ E 7	♦ 10 9 6 2
♣ D 8 6 4	♣ E K 10 9 3

Vest	Øst
Nordby	Pedersen
1 sp	2 kl
2 sp	4 ru
4 sp	5 kl
5 ru	5 hj
6 sp	
Andreassen	Finnvold
1 sp	2 kl
3 kl	3 ru
3 gr	4 sp

Ved første øyekast kan det se ut som om 6 spar er den eneste slemmen som står med normal sats. 6 kløver er imidlertid en like god kontrakt, med ruterutspill vil hjerterutspillet forsvinne på spar, og med hjerterutspill får man kastet alle ruterne på hjerter og spar. I 6 spar er det selvfølgelig bare å spille rett frem etter nesene. Ut med trumfen, 5 runder kløver og vekk med ruterne. Hjerter Ess er alt motparten får.

Men hva hjelper det å kunne spille hvis man ikke kan melde?

Det kunne imidlertid Nordby—Pedersen, selv om Øst måtte slite lovlig mye for å få makker med på notene. Innledningen er naturlig, mens 4 ruter er slemmivitt med spar som trumf (sier ingenting om ruterfargen). Nordby slår av i 4 spar, men Pedersen gir seg ikke. De tre neste meldingene er kontrollmeldinger (cuebids), og dermed mente Vest å vite at 6 spar sto. Det vil det som regel også gjøre.

Finnvold forholdt seg imidlertid merkelig tam etter at Andreassen opplyste om 5—4 i de svarte fargene med 3 kløver. I stedet for å melde 3 ruter, burde han ha avgitt en spørremelding i 4 ruter, og dermed ville vel også dette paret ha kommet i slem.

Ikke akkurat landslagstakter over Stavangerparet, og Nordby—Pedersen har ennå til gode å bli slått i «Duellen».

6 kløver, 6 spar	10
5 grand, 4 spar, 5 kløver 6	
5 spar	5
6 grand	3

Sluttresultat:

Nordby—Pedersen	58
Andreassen—Finnvold	38

I denne artikkelserien tar Tommy Sandsmark og Leif-Erik Stabell for seg fusk og fanteri på en humoristisk og satirisk måte. Det er å håpe at våre lesere vil ta dette som det er, — et forsøk på å kartlegge fusk og uetiske varianter SLIK DE FAKTISK FOREKOMMER VED BRIDGEBORDET. Dersom De kjenner Dem igjen, burde dette kunne gi skjellig grunn til ettertanke!

Tommy Sandsmark og Leif-Erik Stabell:

HENSIKTEN HELLIGER MIDLENE!

En satirisk artikkelserie om poengjag.

I forrige nummer så vi på hvordan den ytre situasjonen kan spille en avgjørende rolle i poengjakten, og denne gang skal vi gå dypere inn på et problemområde som møter alle som spiller seriøs bridge, nemlig avkastene. Man har vanligvis hele tre typer av kast, nemlig styrkekast, fordelingskast og Lavinthal, og det er faktisk slik at et kort som i en situasjon blir brukt som styrkekast, i en annen situasjon betyr noe helt annet. Det er klart at dette kan skape forvirring, men De har rett og slett ikke råd til å la makker tolke Deres avkast slik han/hun finner det for godt. Så her må det klare prinsipper til:

Styrkekast: (Def: Et kort som indikerer at man er meget interessert i at denne fargen blir spilt.)

La oss for å unngå enhver misforståelse forklare hvordan man foretar et korrekt utført styrkekast. Kortet skal ikke legges, slik mange tror, men kastes i bordet med en kraft som ikke levner noen tvil om hva som menes. (Husk det heter styrkekast!) Jo tydeligere kortet høres, desto mer toppsterk er De i fargen. Et skikkelig styrkekast skal begynne med armen hevet høyt over hodet, og hånden skal følge med hele veien ned og dunke i bordet! Riktigt utført skal kastet foruten å

være et estetisk syn også være en fryd for øret.

Så vidt vites er det en nordmann som innehar den uoffisielle verdensrekord i styrkekast. Kastet ble foretatt i september 1973 i Charmant Bridgeklubb i Oslo, og målte 6,25 m. At kortet landet 3 bord bak utøveren forringer selvsagt ikke prestasjonen; omvendte styrkekast er vel så vanskelig å utføre som vanlige kast.

For å spille en etisk riktig bridge, bør De fore opp på meldekortet at De bruker *hardt kort* som styrke.

Fordelingskast: (Def: Et kort som angir antallet i den fargen man kaster fra.)

Mens det er vanlig å kaste styrke når makker spiller en farge eller når man er renons i den fargen som blir spilt, brukes fordelingskast hovedsaklig når motparten spiller en farge. Det er imidlertid mange situasjoner som kan skape store problemer, og et fordelingskast bør derfor helst ledsages av en smule nøling og et par grimaser. Det aller beste er om De kan sitte og balansere med kortet i hånden en liten stund for De lar det falle ned på bordet. Nå er kastet entydig, og nåde makker om han misforstår.

Fordelingskast har imidlertid også sine ulemper, for dersom De fører opp på meldekortet hva slags kast De bru-

Styrkekastets faser. Legg merke til den suverene armføringen.

ker, kan jo også spilleføreren dra nytte av dette. De bør derfor gardere Dem, og stille med 2 meldekort. På det ene kortet fører De opp om De bruker norske eller utenlandske fordelingskast, og dette kortet legger De i lommen! På det kortet De legger frem på bordet, fører De ikke opp noen ting under rubrikken «fordelingskast». Når De så får spørsmål, bør De svare nølende og svevende, så motparten kanskje ikke gidder å spørre mer. Skulle likevel spilleføreren insistere, sier De bare «det står jo på meldekortet!» Dette har De full dekning for, det står jo på det kortet De har i lommen (som De nå blir nødt til å finne frem).

Lavinthal: (Def: Et kort man kaster når man ønsker skift til en annen farge.)

Dette er det vanskeligste av kastene, og makker misforstår det ofte! Lavinthal brukes ofte i trumfkontrakt (et unødvendig høyt kort forlanger at makker spiller den høyeste av de gjenværende fargene utenom trumffargen, og et lavt kort ber om den laveste av disse fargene). Dette med høyt kort vil makker som regel skjønne, men når vi kaster et lite kort, vil makker nesten alltid ha problemer med å forstå hva vi mener.

De aller fleste erfarne turneringsspillere vet hvordan man skal markere at man legger Lavinthal: *Man tar ganske enkelt en lang pause før man legger kortet ned på bordet med en betydningsfull mine!*

La oss se på en typisk situasjon:

Motparten spiller 4 hjerter, makker spiller ut spar Ess, og bordet dukker opp med:

- ♠ D 10 7
- ♥ KD 10 4
- ♦ K 9 4
- ♣ K 8 3

Hvis dere har avtalt vanlige styrkekast og «norske» fordelingskast, hva vil De da kaste fra:

- A. ♠ K Kn 8 6
♥ 5 3
♦ D 10 6 5
♣ E 10 9
- B. ♠ 8 6 5 2
♥ 7 6 3
♦ 8 5 2
♣ 9 4 3
- C. ♠ 8
♥ 7 6 3
♦ D 6 5 3
♣ D 10 9 4 3
- D. ♠ 8 6 2
♥ 7 5 2
♦ E D Kn 3
♣ 7 6 5

Med hånd A kyler De spar 8 i bordet — styrke!

Med hånd B legger De også återren, men noe nølende — Fordeling! De bør også stirre meget sløvt ut i luften, og en våken makker vil straks forstå at De har en Yarborough. (Som kjent er man nødt til å slippe av i enkelte spill i løpet av en turnering, så hvorfor ikke gjøre det nettopp i de spillene der man ikke har noe å tenke på?)

Fordelingskast —
Tatt i balansøyeblikket!

Med hånd C bør De legge på før blindemann rekker å følge farge. Dermed vil makker forstå at vi ikke har noe valg, vi må legge spar 8 uansett hva blindemann gjør.

Lavinthal — omsider! (Spilleføreren har allerede sovnet!)

Med hånd D er det enkelt: en lang pause, fulgt av spar 8 og et betydningsfylt blick til makker — Lavinthal til ruter, selvfølgelig! Jo lengre pause og jo mer betydningsfylt De legger kortet, desto strengere er påbudet til makker om å skifte farge. (Etter noe trening kan De muligens gå over til «inverted Lavinthal», der kort tenkepause og interesseløshet er mest oppfordrende, men dette krever betydelig mer konsentrasjon og samtrening.)

La oss til slutt ta et annet eksempel:

Nord	Syd
1 kl	1 hj
1 sp	3 gr

♠ K 10 4 3
♥ Kn 9 2
♦ E 9
♣ K D 10 9

♠ 6 5 2
♥ K D 10 3
♦ D 4
♣ 8 6 5 3

♠ E 8 7
♥ E 8
♦ 10 8 7 5 3
♣ 7 4 2

♠ D Kn 9
♥ 7 6 5 4
♦ K Kn 6 2
♣ E Kn

I mangel av noe bedre har De som Vest spilt ut ruter Dame. Spilleren stikker med Esset, og spiller straks hjerter Knekt, som makker etter en liten tenkepause stikker med Esset. Hvilke refleksjoner gjør De Dem?

Vi vet at makker har en hjerter til, for med singleton ville han/hun selvfølgelig ikke ha nølt (vi fusker da ikke!). Problemet er, at hvis De legger hjerter 3 som normalt, vil dette bare bli oppfattet som fordelingskast. Kaster De styrke i denne situasjonen, vil spilleren lett kunne bli mistenksom, og De bør derfor benytte Dem av et annet velkjent middel: Lightner-pausen! En lang pause før De legger på hjerter 3 vil indikere at makker skal spille noe unormalt tilbake, akkurat som ved Lightner-dobling. Med den solide kløverfargen på bordet kan det absolutt ikke forveksles med Lavinthal. Det finnes en uendelighet av metoder for å oppnå poeng ved det grønne bord, det eneste som kreves er en smule fantasi, og solide avtaler med Deres faste makker. Man kan jo f. eks. tenke seg hvilke perspektiver som åpner seg dersom man tar i bruk omvendte styrkekast (hardt kort = svakhet). Eller man kan dele spillebordet inn i soner, en for hver type kast (se fig.).

Deres makker (avbildet) kan sjekke kastsonen.

Styrke eller svakhet
— Er De i tvil?

Har De forresten hørt om det paret som vant en turnering fordi de hele tiden satt og nynnet på en melodi som het «Årstidene»? Vårpartituret og deler av dette indikerte, sammen hjerter osv. Paret kombinerte også dette med plystring av «Bojarenes Inntogsmarsj» for å indikere hvor høyt kort som skulle spilles!

Vi vil imidlertid ikke ta opp slike ting som plystring, synging, holding av kortene på spesielle måter eller kroppslige aktiviteter (ta frem postsparebankboken = spill spar — klø seg (i hodet) = spill en (høy) kløver) i denne artikkelen. Disse ting går nemlig etter vår mening over grensen for bridgeetik, ja — det er bent frem juks — ikke sant?

Neste gang vil vi rette søkelyset mot meldingene, og hvordan man skal kunne få makker til å forstå at invitt og krav er to forskjellige ting! Så følg med, i augustnummeret vert det endå mykje meir spanandes.

MÅNEDENS NØTT

(send inn løsningen)

NØTT NR. 4.

Naturlig nok blir det innen bridgen lagt mest vekt på slemmer og utganger. Det er jo her de fleste poeng står på spill, men denne gangen skal vi likevel ta for oss en delkontrakt:

♠ E 9 5		
♥ 8 4		
♦ Kn 7 6 5		
♣ Kn 8 4 3		
♠ K 10 8 6		♠ 7 3 2
♥ E Kn		♥ D 5 3 2
♦ E K 2		♦ D 9 8 4
♣ D 10 9 2		♣ 6 5
♠ D Kn 4		
♥ K 10 9 7 6		
♦ 10 3		
♣ E K 7		

Syd er blitt spillefører i 2 hjerter, og Vest starter med EK i ruter. Spørsmålet er da som vanlig: Kan Syd klare seg mot ethvert motspill, eller skal Øst—Vest bete kontrakten?

Et tilleggsspørsmål (som teller med denne gangen): Ville resultatet ha blitt det samme med et annet utspill?

Poeng står ikke på spill her, men som vanlig kan man vinne to plastkortstokker.

Nøtt nr. 2 så nesten slik ut:

♠ 6 2		
♥ ED 6 4		
♦ D 9 8 2		
♣ E 9 5		
♠ EK 8 7 3		♠ 9 4
♥ 10 9 8 7		♥ 3
♦ 6 3		♦ K Kn 10 7
♣ Kn 3		♣ K 10 8 7 6 2
♠ D Kn 10 4		
♥ K Kn 5 2		
♦ E 5 4		
♣ D 4		

Nesten fordi hjerterfargen burde vært slik den er her, og ikke slik den var (Vest hadde 10 7 6 2).

Oppgaven går ut på å finne ut om Syd skal vinne 4 hjerter etter utspill av E

K i spar og skift til hjerter. Slik oppgaven nå står er dette blitt atskillig vanskeligere, så om De løste den sist: forsøk om igjen før De leser videre!

Svaret er at Syd skal klare seg uansett motspill. Det har også de fleste innsendere kommet frem til, men mange har spilt på denne måten:

4 hjerterstikk og 2 sparstikk innkasseres. Fra blindemann kastes 2 rutere, hvorpå stillingen er:

♠ —		
♥ —		
♦ D 9		
♣ E 9 5		
♠ 8		♠ —
♥ —		♥ —
♦ 6 3		♦ K Kn 10
♣ Kn 3		♣ K 10
♠ —		
♥ —		
♦ E 5 4		
♣ D 4		

Øst har måttet kaste en kløver for å holde ruterene, men når vi nå tar for kløver Ess, kvitter Øst seg med Kongen! Dermed kan vi ikke unngå å tape 2 ruterstikk.

Skal spillet vinnes, må Syd spille slik: Hjerterene stikkes f. eks. på bordet, og en liten hjerter til hånden følger. En ruter til återen setter Øst inn, og han har nå 4 mulige tilbakespill:

1) *Liten kløver.* Den stikkes med Damen, og på resten av hjerter- og sparstikkene blir Øst skvist i kløver og ruter.

2) *Kløver Konge.* Tas med Esset, og en kløver følger til Damen. 2 sparstikk innkasseres med ruteravkast, og på de to siste hjerterundene blir Øst igjen skvist. (Inne på bordet til slutt.)

3) *Ruter Konge.* Tas med Esset. Kløver til Esset, uttrumfing, og på de to siste sparstikkene er Øst utsatt for et Vienna Coup.

4) *Liten ruter.* Får løpe til Damen. To runder hjerter og 2 runder spar med kløveravkast utsetter Øst for en criss-cross skvis.

Over til side 34.

Arne Olsen, Halden:

«DOBBEL - O»

Etter å ha lest Steen Møllers beretning om Flint-konvensjonen, fikk jeg lyst til å fortelle om den Utvidete Flint-Stayman lapskausen min tidligere makker Per Olsen og jeg kokte sammen for en del år siden. Konvensjonen kalte vi «dobbel-O» og brukes altså etter 2 gr. åpning.

3 kløver fra svarhånden søker etter edel 4 eller 5 kortsfarge.

Edel 5-kortsfarge viser åpneren ved å melde den, mens svaret 3 ruter forteller at han har 4-korts hjerter og/eller 4-korts spar.

Deretter viser 3 hjerter hos svarhånden 4-korts spar og 3 spar 4-korts hjerter. — Dette for å få kontrakten hos grandåpneren.

4 ruter viser 4—4 i major og ber åpneren, som jo har lovet 4 i minst én, velge.

3 grand forteller at det var 5-kortsfarger det ble søkt etter. Svarhånden vil nå spille 3 gr. Har åpneren ingen edel 4- eller 5-kortsfarge, viser han dette ved å svare 3 gr. på 3 kl.

3 ruter er fra svarhånden stort sett tradisjonell Flint. Vi lot imidlertid åpneren konsekvent komme med relémeldingen 3 hjerter, hvoretter følgende muligheter sto åpne for svarhånden:

Pass: Vi skal spille 3 hjerter.

3 spar: Vi skal spille 3 spar. (Kan selvfølgelig løstes med kjempetilpassning og et nyfunnet Ess.)

3 grand: Mild sleminvitt med 5 ruter. Kan passes.

4 kløver: Kraftig sleminvitt med minst 6-korts kløverfarge.

4 ruter: Tilsvarende med ruterfarge.

4 hjerter: Vi skal spille 4 hjerter.

3 hjerter fra svarhånden viser 5-kortsfarge og er utgangskrav (kanskje sleminvitt).

Åpneren viser dobbelton hjerter med 3 grand. Har han flere hjerter, forteller han samtidig hvor mange Ess han har etter Blackwoodmetoden: 3 spar: 1 Ess, 4 kløver: 2 Ess, 4 ruter: 3 Ess, 4 hjerter: 0 eller 4 Ess.

Kommer nå svarhånden igjen med 4 hjerter, er det det som skal spilles. Enhver annen melding viser slemambisjoner. F. eks.: 4 grand: spørsmål etter Konger.

3 spar tilsvarende 3 hjerter.

3 grand. Mild sleminvitt med 5-korts kløver. Kan passes.

4 kløver. Gerber — spørsmål etter Ess. 4 ruter. Kvantitativ melding — spørsmål etter styrken. Trinnvise svar (4 hjerter, 4 spar, 4 grand).

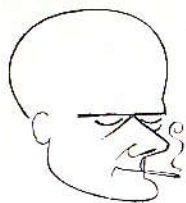
4 hjerter. Overføring. Ønsker at åpneren skal spille 4 spar.

4 spar. Anser seg selv som mer skikket enn åpneren til å spille 4 spar!

Noen meldeeksempler:

a) N	S	
2 gr	3 kl	5—3 tilpasn. finnes
3 hj	4 hj	
b) N	S	1 Jeg har minst
2 gr	3 kl	én edel 4-kortsfarge, men ingen
3 ru ¹	3 sp ²	5-korts.
4 hj ³		2 Har du 4 hj.?
		3 Ja.
c) N	S	1 Minst én edel
2 gr	3 kl	4-kortsfarge.
3 ru ¹	3 hj ²	2 Har du 4 sp.?
3 gr ³		3 Nei.
d) N	S	1 Meld 3 hjerter
2 gr	3 ru ¹	og vent!
3 hj ²	3 gr ³	2 Javel.
4 ru ⁴		3 En liten sleminvitt med 5 ru.
		4 Jeg aksepterer.

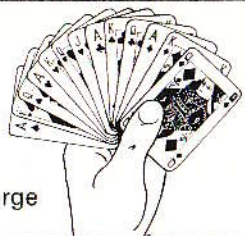
Over til side 34.

Terence Reese:

SPILLER DE GODT NOK?

Med enerett for Norge

Nord gir. Alle i sonen.

♠ K D 5
 ♥ K 7 4 2
 ♦ Kn 4 3
 ♣ K 7 4

♠ 6 4 2
 ♥ —
 ♦ E D 10 8 5 2
 ♣ E D Kn 3

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ru	pass
2 gr (1)	pass	3 kl	pass
3 ru	pass	5 ru	pass
pass	pass		

Analysér spillet ordentlig før De slår opp på s. 37. Der vil De finne ut hvorledes mesterspilleren Terence Reese tenker.

«Dobbel o» ...

e)	N	S	
	2 gr	3 gr ¹	1 En liten slem-innutt med 5 kl.
	pass ²		2 Jeg aksepterer ikke!

f)	N	S	
	2 gr	3 hj ¹	1 Viser 5-korts hjertes.
	4 ru ²	4 gr ³	2 Minst 3 hjertes, samt 3 Ess.
	5 hj ⁴	6 hj	3 Hvor mange Konger?
			4 Bare 2.

Månedens nøtt ...

Alt i alt 4 forskjellige skviser avhengig av hva Øst returnerer! Spillet har vært spilt i mestergruppen i Oslo, og Syd vant virkelig sin kontrakt! (Spillet gikk som angitt under punkt 4.)

Slik oppgaven opprinnelig var gitt, falt endel av skvisene bort fordi Syd kunne stjele en kløver høyt og fiske opp Vests hjertes. Av de som hadde besvart oppgaven riktig (tilleggsspørsmålet er det ikke lagt noen vekt på), har Hugo Hanslien, Leksvik, blitt trukket ut som den heldige vinner av 2 plastkortstokker.

Vi gratulerer!

Jon Sveindal, Bergen:

PARAPLYBRIDGE

Selv paraplybridge vil generelt kunne deles inn i 3 hovedavsnitt: Meldinger, spill og motspill. Denne tredelingen finner man også igjen i bridgelitteraturen, svært ofte er det kun ett av de ovennevnte avsnitt som behandles innen en og samme bok. Her i Bergen finnes det mange bridgespillere som leser bridgemagasiner og -bøker som andre leser aviser, og resultatene har da heller ikke uteblitt. Nivået har gradvis blitt bedre og bredden større.

The International Bridge Press Association har inngått samarbeid med en større brennevinsprodusent i en konkurranse om årets beste bridgetips. Syv internasjonale størrelser har hver kommet med sine bidrag, og 30 medlemmer av IBPA skal plukke ut vinneren. Premien betales i sin helhet av sponsoren, og består av et ikke uanseelig beløp i dollar, samt «noe attåt». Jeg vil ikke her komme inn på prinsipielle sider ved et slikt arrangement, et annet eksempel er forresten en såkalt Europa-Cup som har en meget kjent sigarettfabrikant som sponsor, men hadde Øst i nedenstående spill lest Jim Jacoby's råd til verdens bridgespillere, hadde han sikkert klart kontrakten.

♠ x
 ♥ K 10 x x x
 ♦ Kn x x x
 ♣ 10 x x

♠ E K K N
 10 9 x
 ♥ E
 ♦ E 10
 ♣ E x x x

I en uohøytidelig rober mot solide motspillere hadde en av våre «små størrelser» i et anfall av sjefsmentalitet presset seg opp i 4 spar. Vi kan vel være enige om at friskhet ikke var noen mangelfare hos vår meget beleste Øst. Syd spilte ut en liten ruter, og Nords Dame ble stukket med Esset. Før vi går videre med Østs mishandling av ressursene, kan jo leseren gjøre seg opp en mening om spilleplan. «Fort og gærnt» er vel beste karakteristikk på det som nå skjedde. Hjer-

ter Ess tok stikk, raskt fulgt av ruter 10 som gikk til Nords Konge. En liten spar gikk til Knekten og Damen bak, og senere fikk motparten to kløverstikk, da fargen var fordelt 3-3. Beten var ikke det verste, verre var all sjikanen motspillerne øste over vår anti-helt. Jim Jacoby's tips var nemlig: Vær på vakt når en god motstander tilsynelatende gir deg en presang! Mangel på forbindelse til blindemann gjorde det umulig for Øst selv å ta noen finesse i trumf, så når motstanderne ga ham sjansen, burde han ha avvist tilbudet! Og det er vel ikke nødvendig å tilføye: Og vunnet sin kontrakt! Damen satt selvsagt dobbel hos Syd.

Men spilleopplegget var dårlig helt fra starten av. Leserne har sikkert lagt opp til to høye spar med en gang, og selv om Damen ikke stuper er det muligheter for kontrakten: Hjerter Ess spilles og ruter 10 får seile, så er det bare å håpe at kløveren er blokkert og at sparen sitter 4-2!

Her var det altså ikke snakk om én sjanse, men flere sjanser på kontrakten. Det er ikke alltid vi er så heldig stilt. I følgende spill så det heller mørkt ut inntil «enda chansen» dukket opp.

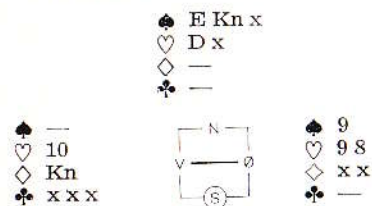
♠ —
 ♥ E 10 x
 ♦ Kn x x
 ♣ E K D Kn
 x x x

♠ 9 x x x
 ♥ K 9 8 7
 ♦ K D x x
 ♣ x

I en lagkamp åpnet Syd med svake 2 spar, og etter endel krøll på linjen mellom Øst—Vest, ble Øst spillefører i 5 hjertes etter at Nord—Syd hadde vært i 4 spar. Kløver 7 kom ut, og Esset vant. Etter en del besvergelses spiltes en liten ruter til Kongen. Syd stakk med Esset, og fortsatte med ruter til Østs Dame. Ser du vinnerensjansen?

Syd er markert med singel kløver, og skal kontrakten ha noen sjanse, må han også ha dobbel hjertes med minst

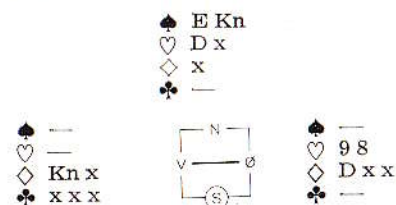
en honnør! Derfor: Hjerter Konge og hjerter til Esset, og så kløverhonnørene med sparavkast. Bildet er nå:

Likegyldig

Ny kløver spilles fra Vest, og uansett hva Nord gjør, kan han ikke få mer enn ett hjerterstikk.

Hjelper det så noe om Syd skifter til spar når han er inne på ruter Ess? Nei, sluttposisjonen vil bare bli litt forandret:

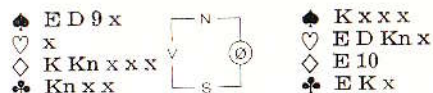

Likegyldig

Kløver spilles fra Vest, og Nord er igjen hjelpeløs. Ett hjerterstikk er fremdeles alt han får.

Utspillet var ikke heldig, med spar ut har ikke Øst noen reell mulighet til å vinne kontrakten slik kortene sitter. Men Syd kunne likevel betet kontrakten! Poenget er at han må gi bort et ruterstikk første gang fargen spilles! Han kan følgelig både spille liten ruter ut (sjelden lurt) eller lasjere ruter Konge (sjelden dumt). Det siste er vel ikke så lett å se, men med så mye fin kløver på bordet, bør spillemåten vekke Syds mistenksomhet. Ved å la Øst få beholde for ruter Konge, ødelegges forbindelsen mellom hendene, og 10 stikk er maksimum av det Øst kan få lurt til seg.

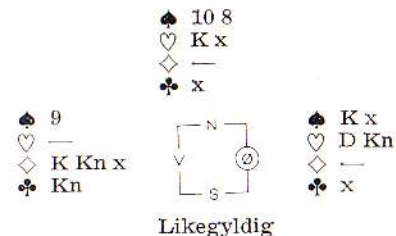
Som avslutning skal leseren få prøve seg på en hardmeldt syver.

Kontrakten er ikke 7 spar, men 7 grand! Spillet forekom i Bergensfinalen i par NM. Hvordan vil du spille med hjerter 10 i utspill fra Syd?

Skal kontrakten ha muligheter, må ruter gi 5 stikk, og sitter ruter 3-3 er det jo fritt valg hvilken vei man fisker. Men sitter ruter 4-2 er det bare en fordeling som gir gevinst, nemlig ruter Dame dobbel hos Nord!

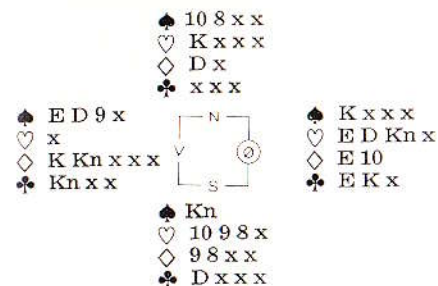
Hjerter Knekt vinner det første stikket, og med sparen fordelt 3-2 skulle spillet nå gi seg selv om ruter oppfører seg fint. Hva hvis sparen sitter 4-1? Nord er etter utspillet markert med hjerter Konge, har han i tillegg 4 spar, vil vi kunne øve et voldsomt press mot ham i sluttspillet. Det samme gjelder faktisk hvis Syd har kløver Dame sammen med spar lengden, men vi må være litt forsiktige så vi ikke ødelegger forbindelsen mellom hendene. Først spilles liten spar til Damen, Syd la Knekten, og ruter til tierer. Ifølge forutsetningen var det beste sjansen, og det holdt. På ruter Ess stupte Damen, og så kommer Ess Konge i kløver. Damen kunne falle, dessuten har vi nå gjennomført et Vienna Coup mot Syd ifølge forutsetningen. Så tar vi hjerter Ess og har gjort det samme mot Nord, som etter at Syd la sparknekten første gang fargen ble spilt, mest sannsynlig er den som kan ha 4 spar. På hjerter Ess la vi en spar fra bordet, og en liten spar til Esset viste at Syds Knekt var en opprinnelig singelton. Med følgende sluttposisjon var det ikke mye Nord kunne gjøre:

Likegyldig

Bordets tredje ruter setter Nord uten forsvar. Han må enten gi opp sparhol-

det eller kaste hjerter Konge, Øst bare kaster omvendt og vinner resten av stikkene. Hele given så slik ut:

Så man ser det meldes hardt i Bergen, men denne gangen gikk Øst 2 bet etter «feil» ruterfinesse og bruk av spar Konge tidlig i spillet.

Bridgen i Bergen er forøvrig morsom og variert for tiden. Landsserielagene og topplagene i kretsens lagmesterskap de siste årene, BB og Strømme (i kvalitativt orden) er begge ute av NM-lag, og kun Solheim—Sørtveit av disse lags spillere blir å finne i parfinalen. Når dette skrives er det nettopp klart at BB's beseirere i 5. runde, Akademisk 3 med Bremseth—Fjellstad, Faanessen—Hansen—Refsnes skal møte Golia i semifinalen. Det blir nok i hardeste laget, men både Bremseth—Fjellstad og klubbkameratene Bull—Trollvik er i alle fall klare for parfinalen. Strømme 3 skal forøvrig møte Hobby i semifinalen for lag. Objektivt sett er vel Golia en atskillig mindre ønskelig motstander, så skal Bergen bli representert i årets finale for klubber er det nok Fyllingslid—Fyllingslid og Thorbjørnsen—Bentzen man får sette sin lit til.

à la carte...

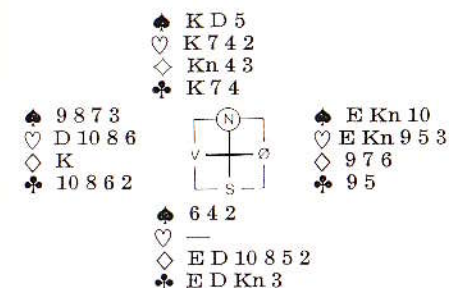
- (3) Nei — velg selv!! — Hvis du ikke vil spille 6 kløver!
- (4) Å nei da — det er du som skal velge!!!
- (5) All right — har du så god tilpassning, så har vi storeslem!!! For du kan ikke med sikkerhet vite at jeg har spar Ess!!

Og den storeslemmen stod av seg selv da både hjerter og kløver satt 3-2!

Slik analyserer Terence Reese:

Det ligger en liten felle i dette spillet. Hvilken trumfbehandling skal spilleren velge? Skal han trekke ruter Knekt fra blindemann for å gardere seg mot å avgi trumfstikk hvis Øst skulle sitte med K 9 x x? Det er avgjort verd å overveie. Eller skal han spille på å felle en eventuell singel konge hos Vest?

Før spilleren bestemmer seg til hva han vil spille på, bør han foreta en oppklarende manøvrer, som kanskje vil kunne gi ham en ledetråd til riktig spilleføring.

Når spilleren er inne på blindemanns hånd etter å ha stukket med spar Konge, bør han se hva som skjer når han trekker hjerter Konge. En god spiller på Østs plass vil kunne legge liten hjerter uten så mye som å dirre på hånden. Men det finnes bare få spillere av den klassen. Skulle derimot Øst rope at han sitter med hjerter Ess, vil dette gi Syd en nøkkel til det videre spill. Syd vil ta i betraktning¹ at Øst passet i åpning² at Øst allerede har vist spar Ess, Knekt, 10 — og derfor ikke kan sitte med ruter Konge! Det betyr at Syd må toppe ruterfargen og spille på at Vest har ruter Konge singel! Men hvis Øst ikke gir noen indikasjon på at han har hjerter Ess, bør spilleren gå inn på kløver Konge og ta den normale trumffinessen.

Hørt på trikken.

— Motparten hadde opplagt 7 ruter, men stoppet på 3 grand, fordi jeg fikk lurt inn en fysisk melding....

Erling Wagle's humoreske:

MIN VENN JOACHIM

6 Grand !!

er for alvor blitt bitt av bridge-basillen. Om det skyldes at han er fanget inn av spillets særegne sjarm, eller at det gir ham anledning til å dyrke sin opposisjons-trang, skal være usagt. Faktum er iallfall at der Joachim setter seg ned ved det grønne bord — der hender det noe!

Se for eksempel på dette spillet fra vår siste spillekveld, et spill som levnet meg liten ære, men desto større heder til min venn Joachim.

Joachim		Ego
♠ 2		♠ E 10 5 4 3
♥ D 9 8		♥ E K K n 7
♦ K D 7 4 2		♦ E 3
♣ E K 9 3		♣ 7 4

Jeg var giver, alle i sonen, og slik falt meldingene:

Ego	Joachim
1 sp	2 ru
2 hj	4 gr
5 sp	5 gr
6 ru	6 hj
pass	

Syd var uforskammet nok til å spille ut en liten trumf, sikkert i den hensikt å ødelegge mine stjelemuligheter. Vel — jeg stakk med återten på bordet. Den holdt. Nå vil en landeveistraver straks spille en spar til Esset, stjele en spar, inn på ruter Ess og stjele en ny spar. Men for å komme inn på egen hånd må han korte seg selv i trumf, og da må han håpe på trumfsits 3—3.

Så optimistisk var ikke jeg. Erfaringen har lært meg at fordelingen 4—2 er mer sannsynlig enn 3—3. Så jeg stjal bare *en* spar, trumfet ut og gikk løs på ruterne. Håpet var 3—3 sits, for selv om jeg er helt fortrolig med sannsynlighetsberegningens lover, så behøver da for svingende ikke alt sitte galt! Men kortgutdene sto ikke på min side. Ruterne satt 4—2. En bet. Fordelingen:

♠ D 8 6	♠ E 10 5 4 3
♥ 4 2	♥ E K K n 7
♦ Kn 9 8 5	♦ E 3
♣ D Kn 8 6	♣ 7 4
♠ 2	♠ E 10 5 4 3
♥ D 9 8	♥ E K K n 7
♦ K D 7 4 2	♦ E 3
♣ E K 9 3	♣ 7 4
♠ K Kn 9 7	
♥ 10 6 5 3	
♦ 10 6	
♣ 10 5 2	

— Jeg hadde et valg, sa jeg til Joachim. Enten å spille på 3—3 sits i trumf og 4—2 i ruter, eller 4—2 i trumf og 3—3 i ruter. Jeg valgte det siste. La det være en trøst både for deg og for meg at med skjev fordeling i begge fargene var oppgaven håpløs.

Joachims tenksomme ansiktstrekk røpet at bridgejerner cellene var i full virksomhet. Til slutt kom det:

— Håpløst er et farlig ord, kamerat. Det finnes alltid et lys i mørket, eller iallfall svært ofte.

Over til 3. omslagsside.

Steen Møller fortsetter her sin artikkel fra nr. 3, der han analyserer prinsippene for begrenset valg.

Steffen Steen Möller, København:

BRIDGE FRA MESTERHÅND

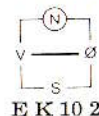

BEGRENSET VALG 2

Motspilletts strategi:

Den oppstilte regel kan anvendes på en rekke andre situasjoner, hvorav noen vil bli behandlet nedenfor. Men nå vender vi tilbake til en velkjent situasjon, som utmerket godt kan tjene som illustrasjon av hvorfor en som motspiller skal variere sine påspill av nabokort.

7 6 5 4 3

Syd trekker Esset, og Vest som vet at en skal variere sine påspill, legger en honnør. Syd er nå i en posisjon hvor han kan anvende regelen om begrenset valg, og ut fra de samme resonnementer som vi har gjennomgått tidligere bør han knipe den andre honnøren gjennom Øst. Det er dobbelt så godt som å toppe.

Noen spillere har imidlertid en idé om at de på Vests plass kan narre Syd ved å legge Damen fra D Kn dobbel. Hvis de er konsekvente, og Syd har kjennskap til denne strategi, gir de faktisk betydningsfulle opplysninger fra seg — uten å vite det. Hvis en slik Vestspiller legger Knekten, må det nemlig være fra Knekten singel, og Syd har en helt sikker finesse av Damen gjennom Øst. Legger derimot Vest Damen, kommer Syd i en ren og skjær gjetteposisjon. Det er stort sett hipp som happ om han topper eller kniper annen gang fargen spilles (matematisk sett er det en anelse bedre å toppe enn å knipe, men det hører ikke hjemme her). Under alle

omstendigheter har Syd omtrent 50 % sjans til å gjøre riktig, når Vest legger Damen. Tar vi de 100 spill hvor den konsekvente motspiller ca. 50 ganger er utstyrt med D Kn dobbel og ca. 50 ganger med Knekten singel, ser vi at Syd løser sitt problem omkring 75 av gangene. Det er en vesentlig forbedring fra de ca. 67 % som «begrenset valg» byr på. Det er ikke tvil om at den konsekvente Vest blir en taper, og den beste strategi for motspillerne er altså å variere.

Mange spiller feil i denne situasjon:

5 4 3 2

Syd skal ha 4 stikk, og han starter med en finesse. Vest stikker med en honnør. Senere spiller Syd pany opp mot sin egen hånd, og nå inntreffer det beklagelige at Øst pany legger et lite kort. Knipe eller toppe?? Igjen hjelper regelen om begrenset valg spilleren til å treffe den riktige avgjørelsen. Det er å knipe, hvilket er omtrent dobbelt så godt som å toppe. Da Vest stakk med en honnør første gang fargen ble spilt, var det enten av nødvendighet (honnør singel) eller som et valg (K D dobbel). I det siste tilfelle kunne han ha valgt den andre honnøren. Men som regelen om begrenset valg sier, er det altså mer sannsynlig at han ikke hadde noe valg. Det er naturligvis en ærlig sak å være feig. Men hvis det resulterer i at en ikke tør gjenta finessen i denne fargen når det er gått galt første gang, så fin-

nes det et meget bedre råd. Bruk Esset i første stikk og fortsatt fargen fra hånden. Det er nesten like godt — om enn ikke fullt så godt — som å ta to finesser. Og det er den metode som bør anvendes, hvis blindemann har dårlig med innkomster, eller stjeling i en annen farge truer.

Så har vi denne fargen:

D 9 2

Kn 4 3

For å etablere ett stikk, spiller Syd først en liten mot Knekten på sin egen hånd (hvilket garderer mot EK 10 hos Øst). Vest stikker med en honnør, og når Syd senere spiller opp mot blindemann, skal han bruke 9-eren fordi han kjenner regelen om begrenset valg. Vest kunne ha stukket med den andre honnøren, hvis han hadde hatt den. Ergo er odds for at han bare hadde den han brukte. Derfor er finessen med 9-eren den beste sjansen.

Misforståelse av regelen.

En kan selvfølgelig ikke anvende regelen om begrenset valg på farger av enhver art:

K Kn 9

4 3 2

Syd trenger ett stikk i fargen og spiller en liten til 9-eren. Øst stikker med 10-eren. Her kan Syd ikke utlede noe som helst, for Øst har ikke hatt noe valg (fornuftsbetont valg). Han kunne naturligvis ha stukket med en annen honnør, men da ville han ha etablert et sikkert stikk for Syd. Essets og Damens plassering er følgelig helt uvisst, og regelen om begrenset valg er derfor uanvendelig.

Likeså her:

E D 10 7 6 5

4 3 2

Syd vil gjerne ha alle stikkene og spiller en liten til finesse med Damen. Øst stikker med Kongen, og da Syd senere kommer inn, må han ha alle de gjenværende stikkene i fargen. Regelen om begrenset valg duger imidlertid ikke, for Øst kunne ikke stikke med andre kort enn Kongen. Syd må derfor basere sitt spill på de alminnelige sannsynlighetsberegninger og toppe fargen.

Her er et komplett spill som illustrerer en stjernespillers misforståelse av regelen:

Syd gir. Alle i sonen.

♠ 10 5 3		♠ Kn 8 4 2
♥ K 9 6		♥ D 7
♦ 10		♦ D Kn 6 5
♣ K D 9 6 5 3		♣ Kn 10 7
♠ 9 6		♠ E K D 7
♥ Kn 10 8 5 3		♥ E 4 2
♦ 8 7 4 2		♦ E K 9 3
♣ 8 2		♣ E 4

I den eksklusive «Turneringen for de 16 mestere» ved Deauville-festivalen for et par år siden, kom amerikaneren Peter Leventritt — gjennom mange år suksessrik makker med Howard Shenken i 7 grand som Syd. Han fikk hjerter ut til Esset og trakk kløver Ess. Øst la kløver 10. Leventritt knep deretter i kløver og gikk en ynkelig bet. Det er riktig at kløver 10 singel er mer sannsynlig enn kløver Knekt-10 dobbel, men regelen om begrenset valg er uanvendelig, fordi kløver Knekt 10 7 representerer ytterligere en fordeling, og den forrykker beregningene så det er best å toppe fargen.

Naturligvis skal en som Øst følge på med en kløverhonnør for å sette fluer i hodet på spilleren — ikke minst når det er helt gratis. Dette gjorde kanadieren Sammy Kehela også mot min makker Stig Werdelin, som var den eneste andre i salen som var havnet i storeslem — nemlig 7 kløver på Syds hånd. Werdelin toppet imidlertid fargen etter en kort betenkningstid, men i den forbindelse må det nevnes at han

hadde en mulighet for å legge opp spillet med trumfreduksjon, hvis Vest hadde hatt de resterende trumf.

En tvilsom farge:

E 2

K 9 8 7 6

Syd trenger tre stikk i denne fargen for motspillene får to. Han trekker Esset fra blindemann og ser at Vest legger Knekten. Hvis dette er en singelton, skal Syd ta finesse gjennom Øst, men han kan ikke basere finessen på regelen om begrenset valg. Det er riktig at singel Knekt er mer sannsynlig enn D Kn dobbel eller Kn 10 dobbel. Men *tilsammen* er disse to kombinasjoner mer sannsynlig enn Knekten singel. Derfor bør Syd stikke opp med Kongen.

Hvis Vest derimot legger Damen eller 10-eren når Esset spilles, må Syd vurdere Vests dyktighet. Syd kan se at Damen, Knekten og 10-eren alle sammen er nabokort, men er Vest god nok til det? I denne artikkel har vi hele tiden regnet med at motspillene vil kaste betydningsløse kort hulter til bulter. Kombinasjonen D 10 hos Vest gjør det betydningsløst om Vest legger Damen eller 10-eren først, men det er mange spillere som ikke tør spille på dette, når de sitter med Vests kort. I så fall gjelder regelen om begrenset valg, og Syd skal ta finessen, hvis Vest legger Damen eller 10-eren.

Forbedrede odds.

Det er et velkjent fenomen at sjansen for fordeling 4—2 er ca. 48 % mens sjansen for fordeling 3—3 er ca. 36 % når spilleren råder over 7 kort i fargen.

E K D 5

4 3 2

Hvis Syd trekker Esset og Kongen, endres ikke disse odds innbyrdes når begge motspillere følger. Sjansen for 6—0 og 5—1 sits er naturligvis forsvunnet, men, populært uttrykt fordeles disse prosenter på 4—2 og 3—3 sitsene i deres opprinnelige forhold. Det vil si at sjansen for at de gjenværende kort sitter 2—0 er steget til ca. 57 % mens sjansen for 1—1 fordeling er ca. 43 %. (Vi ser bort fra korreksjon fordi det nå er færre kort på alle hender.)

Forbedrer vi fargen, kan et annet forhold spille inn:

E K D 10

4 3 2

Ess og Konge innkasseres og begge motspillere følger fargen, men noen Knekt dukker ikke opp. Når Syd senere spiller opp mot blindemann og Vest legger en liten, er Syds beste sjanse å toppe. Det kan synes paradoksalt når vi sammenligner med eksemplet like foran. Men grunnen er den at motspillene denne gangen ikke har kunnet kaste sine kort i fargen hulter til bulter. Ingen har kunnet legge Knekten uten å avsløre alt sammen. Det endrer odds. Bortsett fra en liten korreksjon for færre kort på alle hender, svarer nemlig nå sjansene for 2—0 sits og 1—1 sits til de tilsvarende sitser i en farge hvor vi fra starten av har 11 kort — dvs. ca 48 % for 2—0 og ca 52 % for 1—1.

Gjør vi fargen noe svakere, ser den slik ut:

E K D 9

4 3 2

Syd tar for Esset og Kongen. Vest legger to små kort, mens Øst følger på med et lite kort og med en honnør. Syd spiller seg inn på hånden i en annen

farge og spiller så opp mot blindemann. Vest legger liten og Syd tar naturligvis finessen. Regelen om begrenset valg gjør det rundt regnet dobbelt så sannsynlig at Øst har honnør annen fremfor Kn 10 x.

En farge som er enda noe svakere gir mulighet for forbedrede odds ved anvendelse av regelen om begrenset valg:

E K D 8

4 3 2

Syd trekker to topphonnører. Mens Vest legger småkort, følger Øst på med 2 nøkkeltkort, f. eks. 10 9. Syd går inn på hånden, og når han spiller opp mot blindemann, følger atter Vest på med en liten. Sjansen for å ta en vellykket finesse er nå helt opp på ca. 3 mot 1. Igjen gir regelen om begrenset valg det riktige svaret. Med Knekt 10 9 kunne Øst ha fulgt på i hele 6 varianter på de to første stikkene, men han valgte en ganske bestemt påkastrekkefølge (10-eren fulgt av 9-eren). Med 10 9 dobbel kunne Øst bare ha fulgt på i to varianter. Det er derfor 3 ganger så sannsynlig at når han valgte nettopp 10-eren fulgt av 9-eren, var det fra den kombinasjon som begrenset hans muligheter.

Et annet eksempel på forbedrede odds byr denne fargen:

3

D Kn 8 7 6 5 4

Syd trenger 5 stikk i fargen. Han går inn på bordet og spiller 3-eren. Øst legger 9-eren, Syd Damen og Vest Kongen. Hvorledes skal Syd spille fargen, når han kommer inn igjen på egen hånd?

Sitter fargen 4—1 opprinnelig, får Syd bare 4 stikk. Derfor må vi se bort fra denne fordelingen og basere oss på

3—2 fordeling. Hvis det er Øst som har to kort i fargen, kommer 9-eren fra E 9 eller 10 9 (bløffkast eller fordelingssignal med 9-er fra 9 2 er uinteressant i denne forbindelse for da sitter i tilfelle Vest med E K 10, hvilket gir 3 hold i fargen). Regelen om begrenset valg forteller oss at 9-eren sannsynligvis kommer fra E 9. Skulle Øst ha 10 9 vil Vest ha E K 2 og da kunne han brukt Esset i stedet for Kongen. Regelen kan altså anvendes på begge motspillere og trekker i samme retning. Hvis Øst har 3 kort i fargen, vil situasjonen normalt være håpløs, med mindre Øst har vært så dum å markere med 9-eren fra E 9 2 eller har bløffet fra 10 9 2, men selv i det siste tilfellet hjelper regelen Syd.

Det er derfor opplagt at Syd skal fortsette med en liten fra egen hånd, når regelen om begrenset valg forteller at dette er riktig overfor *begge* motspillere og spilleføringens dessuten garanterer mot bløffspill.

Odds for denne spillemåten kan derfor beregnes slik (idet vi ser bort fra bløffspillet): Hvis Øst har E 9 er begge motspillere begrenset i sitt valg, og de kan spille første stikk kun på denne ene måten. Hvis Øst derimot har 10 9, kan begge motspillere velge mellom to spillevarianter, hvilket alt i alt gir dem 4 måter å spille på, og odds for å fortsette med et lite kort fra Syds hånd er fire mot én.

♠ ♥ ♦ ♣

Spill jeg...

den gode Terje hadde alt under kontroll. Selv en 6—0 fordeling affiserte ham ikke. Hjerter-returen ble tatt med Esset. Så fulgte ruter Konge og kløver Knekt. Nord's to kløverhonnører ble presset ut i tur og orden. 12 stikk!

— Etter dette kunne jeg bare trykke Terje i neven og gratulere, avslutter Roy Kristiansen med et smil.

Som vi ser er Roy stor nok til å gi makker en blomst når han har gjort en god jobb.

Leif Erik Stabell:

EKSPERTKLUBBEN

Her inviterer BIN leserne til å konkurrere seg imellom på landsbasis. Del-takerne sender hver måned inn sine svar på meldeoppgavene senest 20 dager etter at hvert nummer foreligger. En jury bestående av 14 toppspillere vil så avgjøre hvilke svar som får flest poeng. Maksimal poengsum for hvert spill vil være 10, og for hver enkeltomgang altså 60. 6 av de 10 enkeltomgangene i 1976 teller med i sammendraget, men det er ingen ting i veien for å sende inn en enkelt gang, og dermed være med og konkurrere om månedens premie, som er 2 plastkortstokker. Vinneren sammenlagt vil få en større premie samt hederlig omtale.

Systemet er vanlig Culbertson—Goren, men (NB) med varierte grand-åpninger etter soneforholdene (15—17 i faresonen, 12—14 utenfor). Ellers vil juryen etterhvert bestemme hva slags konvensjoner som vil bli benyttet. Foreløpig inngår vanlig Blackwood og evt. cuebids.

Motpartens meldinger er naturlige, og om makker vet De bare at han/hun er en meget god spiller som kan sine ting. Der intet annet er angitt spilles det lagturnering. Lykke til!

4. OMGANG:

1. Nord gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ K Kn 7 5 ♥ Kn 9 4 3 ♦ K ♣ D Kn 8 7

Vest	Nord	Øst	Syd
	1 gr	2 ru	?

4. Nord gir. Ingen i faresonen.

♠ — ♥ K 6 3 ♦ K 10 9 8 ♣ E D 10 9 7 2

Vest	Nord	Øst	Syd
4 sp	1 hj	dobl	redobl
	pass	pass	?

2. Vest gir. Alle i faresonen.

♠ K D 10 7 6 3 ♥ E K 10 6 5 ♦ 6 ♣ 2

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr	(15—17)	pass	pass
			?

5. Øst gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ 7 6 4 2 ♥ K D Kn 6 5 3 ♦ E Kn 7 ♣ —

Vest	Nord	Øst	Syd
1 sp	pass	2 sp	pass
pass	2 gr	pass	?

3. Nord gir. Nord—Syd i faresonen.

♠ E Kn 8 6 5 ♥ K ♦ 10 7 6 2 ♣ E K 8

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	dobl	pass
pass	redobl	pass	?

6. Syd gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ K Kn 10 7 6 4 ♥ E 5 2 ♦ K 10 9 ♣ 3

Vest	Nord	Øst	Syd
3 ru	3 sp	3 gr	1 sp
pass	pass		pass

Hva spiller De ut?

EKSPERTKLUBBENS OPPGAVER I NR. 2

1. Vest gir. Ingen i faresonen.

♠ 75 ♥ E Kn 3 ♦ K 8 4 2 ♣ D 9 6 5

Vest	Nord	Øst	Syd
1 sp	dobl	2 sp	?

Dobl — 10, 3 hjerter — 10, 3 spar — 4

STEEN MØLLER: «Dobler. Det er klart at «en meget god spiller som kan sine ting» kjenner en svarsdobling, som er den eneste rimelige løsning på dette problemet.»

Hvis man altså setter seg ned med en ukjent makker for å spille en turnering, er det da på det rene at man bruker responsive doblinger uten å avtale det? Ja, sier flertallet i juryen, og da er det bare å bøye seg for dette. F.o.m. dette nummeret inngår altså responsive doblinger i repertoaret.

Ikke alle har tatt dette for gitt:

HOFSTAD: «Hånden er skreddersydd for en responsiv dobling, men da denne konvensjonen ikke forutsetningsvis inngår i repertoaret, stemmer jeg for 3 spar. Det er i verste laget, idet vi automatisk havner i en utgang som kanskje ikke skal meldes. Meldingen har også den svakhet at vi kommer i 3 spar istedenfor 4 hjerter hvis makker f. eks. har Kxx i spar og KDxx i hjerter. Men alt i alt kan jeg ikke finne noen bedre melding enn 3 spar.» 3 spar er utvilsomt for hardt, mens 3 kløver og 3 ruter gir et helt misvisende bilde av hånden. Er det da ingen annen løsning?

BØLVIKEN: «3 hjerter. Skal fortelle makker etterpå at jeg hadde plassert en ruter blant hjerterne.»

NORDBY: «3 hjerter (med mindre responsive doblinger inngår i systemet). Antar at makker har 4-korts hjerter.» Responsive doblinger sparer en altså for alle disse problemene, men også blant dem som dobler, hersker det en viss uenighet:

WANG: «Dobler — en responsiv dobling som benekte 4-korts hjerter, og således indikerer noe i minor.»

LIEN: «Dobler (responsivt). Burde hatt 4-korts hjerter, men tross alt beste melding.»

At en responsiv dobling skal benekte 4-korts hjerter er vel Wang alene i verden om å mene. Heller ikke bør man ha 4-korts hjerter, tvert imot er vel dette en helt ideell hånd.

2. Nord gir. Nord—Syd i faresonen.

♠ Kn 9 3 ♥ KD 8 ♦ ED 10 7 ♣ ED 6

Vest	Nord	Øst	Syd
	pass	pass	1 ru
2 hj	pass	pass	?

(2 hjerter er svakt.)

2 grand — 10, pass — 6, dobl — 1.

Skal vi kjempe videre, eller gi opp håpet om å få spille noen kontrakt? Da undertegnede hadde spillet, var det siste utvilsomt det riktige. Jeg meldte 2 grand, gikk 2 bet etter god spilleføring og konstaterte bittert at motparten var sjanseløs i 2 hjerter. Vel, så ille er det ikke hver gang, men jeg fikk hva jeg fortjente. Eller hva?

LIEN: «2 grand. En meget vanskelig avgjørelse i faresonen. 2 grand kan bli katastrofe, men kan også føre til en utapelig utgang. Pass er litt for pysete, og etter «dobler» får man problemer hvis makker svarer 2 spar eller 3 kløver.»

WANG: «2 grand — litt farlig i faresonen, men Nord—Syd kan sitte på utgang. 1 grand i åpning ville spart meg for disse problemene.»

18 p., 4-3-3-3, riktignok en tier, muligens hadde det vært bedre å åpne med 1 grand? I hvert fall er det vel ikke noen som fremdeles kan telle denne hånden til 18 p!

RIISE: «Dobler er vel den meldingen som dekker de fleste situasjoner.»

Mulig det — bare ikke denne!

HOFSTAD: «Pass. Gjenmelding med 2 grand kommer ikke på tale.»

Gir vi makker KDx, xx, K Kn xx, Kn xxx (med alt dette ville han til og med ha meldt over 2 hjerter), har vi 28 p tilsammen, men fremdeles er det ikke på noen måte sikkert at vi har utgang i kortene. Er det ikke da bedre å la motparten spille 2 hjerter?

3. Nord gir. Ingen i faresonen.

♠ K ♥ KD 10 7 5 4 ♦ D Kn 7 ♣ KD 3

Vest	Nord	Øst	Syd
	pass	pass	1 hj
2 kl	2 sp	pass	?

3 kløver — 10, 3 hjerter — 8, 2 grand — 3, 3 grand — 2, pass — 2.

STEEN MØLLER: «3 kløver. Utgangskrav, som antyder vanskeligheter med å finne en naturlig, beskrivende melding. Håper å få vist både hjerterlengden og kløverholdet innen 3 grand.»

PEDERSEN: «3 kløver. Vi skal i utgang. Spørsmålet er bare om vi skal i 3 grand eller 4 hjerter. Ønskesvaret på 3 kløver er naturligvis 3 ruter eller 3 hjerter.»

Hva vet vi om makkers kort? Minst 5-korts spar, maksimalt 11 p (i motsatt fall ville han ha åpnet). Vi har altså max. 27 p tilsammen, meget mulig uten noen tilpassning, og vi har KD i kløver foran kløverbemelderen. De som på død og liv skal i utgang på slike kort må gå mange tusen i bet i løpet av en bridgesesong! Flest bet av alle går sannsynligvis Henning Riise:

RIISE: «Jeg synes 3 grand må være «a fair try»»

Det synes ikke Arne Hofstad:

HOFSTAD: «Pass. For å avgi den økonomiske meldingen 2 spar må makker ha en farge på 6 kort, eller en meget god 5-kortsfarge. Styrken er begrenset av hans åpning, og jeg tror vi har funnet en god kontrakt.»

Imidlertid, det er et solid flertall i juryen for 3 kløver.

MELBY: «3 kløver — en helt opplagt melding! Har makker en brukbar 6-kortsfarge i spar, bør han vise den, og ellers kan jeg jo godt «takle» både ruter- og hjertersvar.»

At 3 kløver i dette meldingsforløpet bør vise en god hjerterfarge (med mindre kløverbemelderen senere støtter sparfargen), later det til å være full enighet om:

WANG: «3 kløver. Det er nødvendig å få etablert et rundekrav, selv om

hjerterfargen kan «blåse bort». Fortsetter imidlertid meldingsforløpet:

3 kløver	3 spar
3 grand	

må makker skjønnere at hjerterfargen er solid. (I motsatt fall kunne jo Syd ha meldt 3 grand direkte over 2 spar).

KRISTIANSEN: «3 kløver. Krav, og viser samtidig en god hjerterfarge. Hvis makker melder 3 ruter eller 3 spar, melder jeg 3 grand.»

Det later altså til at bare noen få jurymedlemmer har registrert at makker har passet i åpning. Her er en av dem:

BØLVIKEN: «3 hjerter. Synes ikke hånden er verd mer. Meget mulig at makker har strukket seg til 2 spar.» Å, nei. Det later til at de fleste jurymedlemmer forbeholder seg retten til å være den i makkerparet som strekker seg. Eller er det virkelig mulig at makker kan ha så lite som:

♠ D Kn 9 x x x, ♥ Kn x, ♦ K 10 9 x x, ?
Det kan vel ikke være noen som på ramme alvor mener at makker må passe på 2 kløver med denne hånden?

4. Nord gir. Alle i faresonen.

♠ D Kn 4 ♥ Kn 9 6 4 ♦ ED 7 2 ♣ Kn 6

Vest	Nord	Øst	Syd
	1 ru	pass	1 hj
pass	2 hj	pass	3 ru
pass	3 sp	pass	?

4 ruter — 10, 3 grand — 7, 4 hjerter — 3.

RIISE: «Med 3 spar spør Nord: makker, har du sparhold?»

Det har Syd, følgelig blir meldingen 3 grand!»

SØRVOLL: «3 grand. Jeg tror at makker har sparhold, men mangler kløverhold.»

KRISTIANSEN: «3 grand. Skjønnere svært lite, men makker må be om sparhold, slik at kontrakten kan bli 3 grand, alternativt 4 ruter.»

Ja, her er det flere som skjønnere svært lite. Ikke kan jeg skjønnere hvordan 3 spar kan spørre om sparhold, og her har jeg i alle fall flertallet med meg. Hvis vi spiller med en helt ny makker,

vil ikke da denne makkeren gå ut fra at vi melder det vi har, og ikke det vi ikke har? Når ble det vanlig å melde det man ikke har?

Vi må visst nok en gang henvende oss til Danmark for å få svar:

STEEN MØLLER: «4 ruter. 3 spar viser verdier i fargen og interesse for grand, typisk 3-3-5-2. Hendene passer dårlig sammen, og jeg håper vi kan stanse i 4 ruter og vinne kontrakten.» Seivfølgelig! Godt at noen har skjont noe.

HOFSTAD: «4 ruter. Antar at 3 spar viser sparstopper og foreslår grandkontrakt.»

WANG: «4 ruter — hva ellers? Forøvrig hadde jeg passet allerede på 2 hjerter med så «flisete» honnører.»

At 3 ruter er hardt meldt ser det ut til å være full enighet om. Men hva er så mer naturlig enn å ta konsekvensen av dette?

PEDERSEN: «4 hjerter. Synes 3 ruter er hardt meldt.»

Hvis 3 ruter er hardt meldt, skal vi ikke da forsøke å bremse i 4 ruter?

MELBY: «4 hjerter. Makker står på så en skulle tro han hadde vært innom Golia.»

Avslørende kommentar. Er det slik at makker alltid har skylden når vi kommer for høyt, Melby? Samme hvor hardt vi selv har meldt?

5. Vest gir. Nord—Syd i faresonen.

♠ E ♥ 8 6 5 3 2 ♦ E K 6 4 ♣ E D 4

Vest	Nord	Øst	Syd
1 hj	pass	2 hj	pass
pass	2 sp	pass	?

3 hjerter — 10, 4 spar — 8, 4 ruter — 6, 3 spar — 5, pass — 5, 2 grand — 2.

Det er klart at makker er meget svak, fordi 1) Syd er meget sterk, 2) han kunne ikke melde 1 spar over 1 hjerter, 3) han kunne ikke gjenåpne med en dobling. Spørsmålet er om ikke makker er så svak at det i det hele tatt vil være umulig å få ham til å samarbeide om å melde en utgang. (I så

fall vil det være bedre å melde pass og ta den sikre plusscoren.) Makker behøver jo ikke ha mer enn K Kn 10-xxx, x, xxx, Kn xx, før 4 spar er en meget sjanserik kontrakt. Kan virkelig makker tenkes å ta imot en utgangsinvitt med denne hånden? Nei, mener mange, vi får ta avgjørelsen selv:

WANG: «Pass. Makker balanserer. Til tross for en poengsterk hånd har vi ingen tilpasning, og makker kan lett bli overtrumpet av Øst når han forsøker å stjele opp hjerter.»

HOFSTAD: «4 spar. Er det for mye å vente noe slik av makker: D Kn 10 xxx, —, D xxx, xxx? Alternativet er pass. 3 spar er neppe aktuelt, da makker knapt kan ha en hånd å løfte med.»

Ikke alle er av den oppfatning:

KRISTIANSEN: «3 hjerter. Makker må ha en lang sparfarge og lite sidestyrke siden han passet 1 hjerter, men jeg gir ham en sjanse til å melde utgang med f. eks. D Kn 10 xxx, —, D 10 xx, Kn xx.»

Klarer makker virkelig å melde 4 spar på dette?

NORDBY: «3 hjerter. Ikke ment som spørsmål om hjerterhold, men som interesse for de øvrige farger. Med tett spar bør makker melde 4 spar, samtidig som en ruterkontrakt også kan komme på tale.»

SØRVOLL: «3 spar. Pass er vel beste bud, men jeg tror makker blir ergerlig om vi brenner denne utgangen.»

RIISE: «3 hjerter. Jeg må ha nærmere informasjon om Nord's hånd.»

Får du virkelig det på 3 hjerter? Hva har du tenkt å melde på 3 spar (som makker vil svare i 9 av 10 tilfelle)? Det eneste som kan få makker til å samarbeide, må vel sannsynligvis være den underlige meldingen 4 ruter. Det bør vel fortelle om en viss form for spartilpasning, ikke altfor mye i hjerter (da ville vi foreslått grand), samt endel honnører og en viss lengde i ruter (ikke altfor lang, da ville vi meldt 3 ruter over 2 hjerter). Kort sagt, noe i nærheten av den hånden vi nå har. Nord vil som regel svare 4 spar, men vi holder i hvertfall veien åpen for en ruterkontrakt.

6. Øst gir. Alle i faresonen.

Parturnering.

♠ 10 5 ♥ K D 9 2 ♦ K Kn 10 6 ♣ 8 7 4

Vest	Nord	Øst	Syd
		1 gr	pass
pass	pass	(1 gr viser 12—14 p)	

Hva spiller De ut?

Kløver 7 (8) — 10, spar 10 — 8, ruter Kn — 6, hjerter K — 4.

Aktivt eller passivt utspill? Derom strides de lærde. Spillet forekom i OMMIX, og så slik ut:

♠ K 7 4 2		♠ D 9 6 3
♥ Kn 8 3		♥ E 5 4
♦ D 8 7 2		♦ E 4
♣ E 5		♣ K 9 6 2

♠ E Kn 8		♠ 10 5
♥ 10 7 6		♥ K D 9 2
♦ 9 5 3		♦ K Kn 10 6
♣ D Kn 10 3		♣ 8 7 4

	N	
V	+	⊙
	S	

Slik stemte juryen!

	1	2	3	4	5	6
Svein Hj. Andreassen	dobl	2 gr	3 ♥	4 ♦	pass	♥ K
Per Breck	dobl	2 gr	2 gr	4 ♦	4 ♠	♣ 8
Erik Bølviken	3 ♥	pass	3 ♥	4 ♦	3 ♥	♦ Kn
Arne Hofstad	3 ♠	pass	pass	4 ♦	4 ♠	♣ 10
Roy Kristiansen	dobl	pass	3 ♣	3 gr	3 ♥	♣ 7
Reidar Lien	dobl	2 gr	3 ♣	3 gr	3 ♥	♣ 10
Rolf Melby	dobl	2 gr	3 ♣	4 ♥	3 ♠	♦ Kn
Harald Nordby	3 ♥	2 gr	3 ♣	3 gr	3 ♥	♦ Kn
Terje Pedersen	dobl	2 gr	3 ♣	4 ♥	3 ♥	♣ 10
Henning Riise	dobl	dobl	3 gr	3 gr	3 ♥	♣ 7
Leif-Erik Stabell	3 ♥	pass	3 ♥	4 ♦	4 ♠	♣ 7
Steffen Steen Møller	dobl	2 gr	3 ♣	4 ♦	2 gr	♣ 8
Jostein Sørvoll	3 ♥	2 gr	3 ♥	3 gr	3 ♠	♣ 7
Kåre Ivar Wang	dobl	2 gr	3 ♣	4 ♦	pass	♥ K

Undertegnede spilte passivt ut kløver, og fikk nær 0 poeng for ÷ 120. Stor var min forbauselse da jeg senere så gjennom slippene og registrerte at nesten alle hadde spilt 1 grand av Øst med 7 stikk. Hadde virkelig alle spilt aktivt ut fra Syds hånd?

Et flertall i juryen hadde delt bunnen med meg i den angjeldende turnering. Ikke alle, imidlertid:

WANG: «Hjerter Konge. Med så gode utspillfarger spiller jeg offensivt ut. Ruterutspill kan gi spilleren ekstrastikk for Damen, mens makker skal ha Esset, Knekten eller muligens bare tieren i hjerter for at et utspill her skal være ufarlig.»

BØLVIKEN: «Ruter Knekt. Hvem kan si hva som er riktig her?» Ingen kan si hva som er riktig, det gjelder det bare å innse:

STEEN MØLLER: «Kløver 8. Det mest passive utspill, da årelang erfaring har vist meg at jeg med stor sikkerhet vil velge den gale røde fargen!»

RIISE: «Kortene tilsier passivitet i utspillet. Jeg velger derfor kløver, som formodentlig ikke gir bort noe stikk (men kanskje tempo).»

Så riktig, så riktig! (Se spillet over.) De fleste har ingen klar formening om hvorfor de spiller ut det ene eller det andre:

Over til 3. omslagsside.

William B. Herseth:

I forrige nummer refererte vi hvorledes bridgespillerne i Ørebro hadde løst sine husproblemer.

Da vi i påsken var gjest på dr. Haugseth og frues hytte utenfor Sandefjord, falt samtalen en dag naturlig nok på Sandefjords fremragende løsning av sitt husproblem. Der er det investert bortimot kr. 200 000,— i «Bridgens Hus» — ikke minst gjennom en dugnadsinnsats og en gratisinnsats som er ganske enestående. Gjennom år har Sonja Bryde kokt kaffe og ordnet med servering — mens hele inntekten ubeskåret gikk til et stort formål: Å skape et «Bridgens Hus».

Da vi besøkte lokalene i påsken, var flere av medlemmene travelt beskjeftiget med å legge «vegg-til-vegg» tepper. Vi oppsøkte Leif Bryde i hans forretning, og han la ikke skjul på det faktum at prosjektet var bragt i havn takket være at medlemmene hadde satt sin ære i å arbeide gratis for klubben. Det eneste han glemte å fortelle var at de to ivrigste gratisarbeiderne var Sonja og Leif Bryde! Hver dag — unntatt lørdag — spilles det bridge i «Bridgens Hus» i Sandefjord. Dessuten drives det bridgeundervisning om formiddagen en rekke dager i sesongen. Intet under at medlemstallet i Sandefjord Bridgeklubb stadig stiger og klubben nå er oppe i 130 medlemmer. De andre bridgeklubbene i distriktet som har sine spilledager i «Bridgens Hus», er også

i fremgang, så det arbeides godt — og spirer kraftig — i bridgemiljøet i Sandefjord.

Når svarene på våre alkoholartikler i nr. 2 kommer her i nr. 4, så finner vi det riktig å presisere at vi mottok de innsendte innleggene etter at nr. 3 var gått i trykken.

Den stevnekollisjonen som truet mellom Olympiaden i Monaco og NM for lag i Tromsø, har løst seg selv: Samtlige uttatte norske spillere til Olympiaden er nemlig slått ut av NM for lag!

Vi befinner oss i Sinsen Bridgeklubb med Oddvar Mathisen (Vest) og Ragnar Frøshaug (Øst) i hovedrollene. Det er en fryd å være vitne til en slik makkerpar-forståelse og et slikt artistisk meldefyrverkeri!

♠	E D		♠	10 7 5 2
♥	K 7 6 5		♥	E D 10 2
♦	—		♦	E 9 8 4
♣	E Kn 8 7 5 3 2		♣	6

Her er meldingsforløpet:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ru (1)	dobl	pass	4 ru! (2)
pass	6 kl!! (3)	pass	6 ru!!! (4)
pass	7 hj!! (5)	pass	pass

Og her er kommentarene:

- (1) Svak 2-åpning
- (2) Velg mellom spar og hjerter, makker!

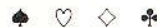
Over til side 37.

Enke med Kløvernål søker makker til sommerturnering i Oslo, en gang i uken. B. m. 1

Boktips v/Sandsmark:

Boeck—Steen Møller: *Meld Moderne — Spill Moderne (Bridge)*.

Tittelen røper at dette verken er en bok for nybegynnere eller for mesterspillere, men for den skaren av bridgespillere som har lært en del, og som ønsker å lære mer. Den norske oversettelsen er ved Per Støkken, og boken er gitt ut på N. W. Damm & Sonn. Den er her ved anbefalt som meget god sengelektyre!

Joachim...

— Du mener....

— At du skal ha tidsfaktoren i tankene. Er det ikke den Knut Palmstrøm stadig vekker inn på i bridgespalten sin?

— Jeg kunne da ikke....

— Jo, spill en liten ruter fra begge hendene i annet stikk! Da nedkjemper du 4—2 sats både i hjerter og ruter. Motparten skifter vel til trumf i neste stikk. Men nå har du alt under kontroll. Du tar din stjeling i spar, spiller deg inn på ruter Ess, trumfer ut og går inn på kløver Ess på bordet for å innkassere de stående ruterne. Dermed er slemmen i havn.

— Du har ubehagelig rett!, måtte jeg innrømme.

— Tidsfaktoren, kamerat, smilte Joachim, er det lille lys som du ofte må tenne når det ser som mørkest ut..

OM for par 1976

Resultat:

Middels: 2162

1. Larsson—Theien, Sinsen 2455
2. Nordby—Pedersen, Golla 2424
3. Haugen—Skaug, Sinsen 2375
4. Bjørnstad—Marstrander, Astra 2367
5. Raaum—T. Stabell, Astra 2356
6. Ramn Johansen—Swartling KNA. 2350
7. R. Allgot—Svendsen, Saturn 2341
8. Fraas—Michelsen, Duplikatkl. 2316
9. Mundal—Orheim, Akademisk 2293
10. Flaaten—Idland, St. Halvard 2288

Ekspertklubben...

PEDERSEN: «Spar 10. Et slag i luften.»

KRISTIANSEN: «Kløver 7. Helt blindt.»

Andre er sikre i sin sak:

HOFSTAD: «Spar 10. Selvfølgelig.»

Selvfølgelig?

Poeng i runde 2:

- 56: Hugo Hanslien, Leksvik.
- 49: Torbjørn Gravseth, Oslo.
- 48: Ola Syversen, Trondheim.
- 45: Egil-Ove Rasch, Bodø.
- 43: Jon Aabye, Oslo.
- 42: Sigbjørn T. Lyng, Lunner.

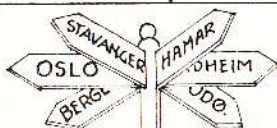
Poeng sammenlagt etter 2 omganger:

- 91: Johan Fredrik Monrad, Oslo.
- 89: Hugo Hanslien, Leksvik.
- 89: Jon Aabye, Oslo.
- 88: Stein Jacobsen, Vestby.
- 86: Knut With, Kragerø.
- 82: Ola Syversen, Trondheim.
- 78: Torbjørn Gravseth, Oslo.
- 76: Arne J. Nilsen, Bjørnevatn.
- 76: Jan Petter Sissener, Oslo.
- 71: Egil-Ove Rasch, Bodø.
- 70: Sigrild Huun, Oslo.

Postboks 6765
St. Olavs Plass
Oslo 1

Løssalg kr. **6.50**

Hvor? - Når?

På denne siden vil BRIDGE I NORGE gi opplysninger om tid og sted for de viktigste åpne og noen lukkede bridge-arrangementer i inn- og utland i nærmeste fremtid. Turneringer i utlandet er satt i kursiv etter de norske. Turneringer merket med (*) er godkjent med forbunds-poeng. Vi ber abonnentene være oss behjelpelige med å holde denne listen ajour til enhver tid.

MAI:	2	Moeturneringen
	8—9	Fjordane: «Loefestivalen» (*)
	8—9	Skjervøy: «Laksecupen» (*)
	8—9	Trondheim: NM-trim (*)
	22—23	Molde: Dame- og mixturnering (*)
	22—25	Tromsø: NM-finale LAG
	24	Sommerbridgen starter i Oslo
	27—29	Oslo: NM-finale PAR
	29	Oslo: FORBUNDSTINGET
	?	Landsdelskamp med Nord-Sverige (*)
	2—8	Monte Carlo: «Bermuda Bowl»
	9—22	Monte Carlo: Bridgeolympiaden (lag)
	15—16	Sv: Sandvikens BK (*)
	28—30	München: Phillip Morris Cup
	29—30	Sv: Falu BK (*)

JUNI:	3, 10	Stavanger: Pinsecupen
	4—6	Hankø (*)
	4—6	Spåtind: «Soria Moria Cup»
	5—6	Finnmarksmesterskapet (*)
	12—13	Rogaland: «Nordsjøcupen» (*)
	12—13	Bardufoss: «Istindtreffet» (*)
	18—20	Storefjellfestivalen

JULI:	3—5	Tromsø: «Polar-bridge» (*)
	17—18	Sandefjord: «Park-turneringen» (*)
	21—22	Grimstadturneringen (*)

AUGUST:	28—29	Namsos Cup (*)
	28—29	Kragerø-cupen (*)
	1—7	Polen: Bridgeuke i Sopot.